

Címlap

Elnökségi ülés

A BTF SZ Elnöksége soron következő ülését 2006. június 12-én (hétfőn) 18 órakor tartotta a Szövetség hivatali helyiségében. Az ülésen a következő napirendeket tárgyalta meg az elnökség:

- Beszámoló a Budapest Válogatott munkájáról (Szopori É.)
- A BTF SZ honlapjának működtetése (Marosffy D., Molnár A.)
- A II. félévi üléstervezet felülvizsgálata (Bugár J)
- Beszámoló az első félévi budapesti versenyekről (Scultéty G.)
- Ellenőrzőbíró küldés a II. félévre (Scultéty G.)
- Az Elnökség nyári programja (Bugár J)
- Kiemelt versenyzők Szerződésének véglegesítése (Mets M.)

Közgyűlés

A Budapesti Tájfutók Szövetsége 2006. május 26-án (pénteken) 17.00 órakor tartotta közgyűlését a Curia u. 3., 3. emelet 307. számú helyiségében. A tagszervezetek elfogadták a BTF SZ Kiemelten Közhasznú Jelentését és a Felügyelő bizottság beszámolóját.

MAFC-osok, volt MAFC-osok, figyelem!

A MAFC Tájfutó Szakosztálya 2007-ben lesz 50 éves. Ezt az alkalmat szeretnénk megünnepelni baráti körben minden volt és jelenlegi MAFC-os tájfutóval.

HUNGÁRIA KUPA – 2006

Előreláthatólag a dániai világbajnokság után a Hungária kupára érkeznek az orosz válogatott tagja, – fiatal nemzetközi mester – **Alekszej Bortnik** és két kísérő. Az ő nevezésükkel együtt, a közelmúltig a debreceni Hungária kupára jelentkezett kelet-európai nemzetek versenyzőinek száma 135 főre emelkedett. Alekszej már sikeresen szerepelt a kiskunmajsai 2002-es Hungária kupán is, amikor juniorként F21E kategóriában a második helyen végzett. Akkor csak csapattársa Gavrilo (Iskotel Moszkva) tudta megelőzni. A tehetséges orosz versenyző most olyan válogatott csapat tagja lett, ahol Valenit Novikov (2005. évi világranglista 1.hely), Andrej Hramov 2005. évi normáltávú VB győztese, vagy L. Novikov 2005. Katonai VB győztese (normál táv) szerepel. A 23 éves Alekszej Bortnik szeret hazánkban versenyezni (2001. junior VB) és reménykedik, hogy idén Debrecenben a Hungária kupán is eredményes lesz. Rajta hát magyar elit versenyzők és mindenki más, vegyék fel a kesztyűt, neveztek az idei Hungária kupára. *Popey*

A február végére tervezett találkozóra mindnyájukat szeretettel várunk.

Elkészült egy címlista, melyet a címelek nélkül feltettünk a MAFC honlapjára, feltüntetve, hogy rendelkezünk-e az illető címelekkel, vagy sem. Megtalálható a mafc-tajfutas.uw.hu honlapon. Ha nem szerepel a címed, vagy tudsz valakiről aki nincs rajta a listán kérlek jelezd Dr. Fekete Jenő Györgynek (Svarc) a fekete.jeno1@chello.hu e-mail címen, vagy az (1) 385-6373-as telefonon (üzenetrögzítő).

Címváltozás

Kissné Ferencz Éva postacíme (lakás) megváltozott:
1085. Budapest, József körút 47. III. 2.
Az RTF DSE másik címe változatlan:
1121. Bp. Farkasvölgyi út 12.

Halálozás

Tóth István, kétszeres magyar bajnok, az '50-es, '60-as évek fordulóján volt válogatott, hosszas betegeskedés után, 85 éves korában Budapesten elhunyt. Temetése június 12-én volt a Farkasréti temetőben.

Lapzárta után érkezett: Füzy Anna 9.

Füzy Anna, aki a finnországi Tájbringa VB-n egyedül képviseli hazánkat, hosszútávon izgalmas versenyben a 9. helyen végzett.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2006. 6. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Lantos Zoltán,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91
e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetségé

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente
10 alkalommal

lapzárta	megjelenik
6. 07. 11.	07. 21.
7. 08. 29.	09. 08.
8. 09. 26.	10. 06.
9. 10. 24.	11. 03.
10. 11. 21.	12. 01.

Megrendelhető
a Budapesti Tájfutók Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

A Tájéoló a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával valósul meg.

Ifjúsági EB

IFJÚSÁGI EURÓPA-BAJNOKSÁG

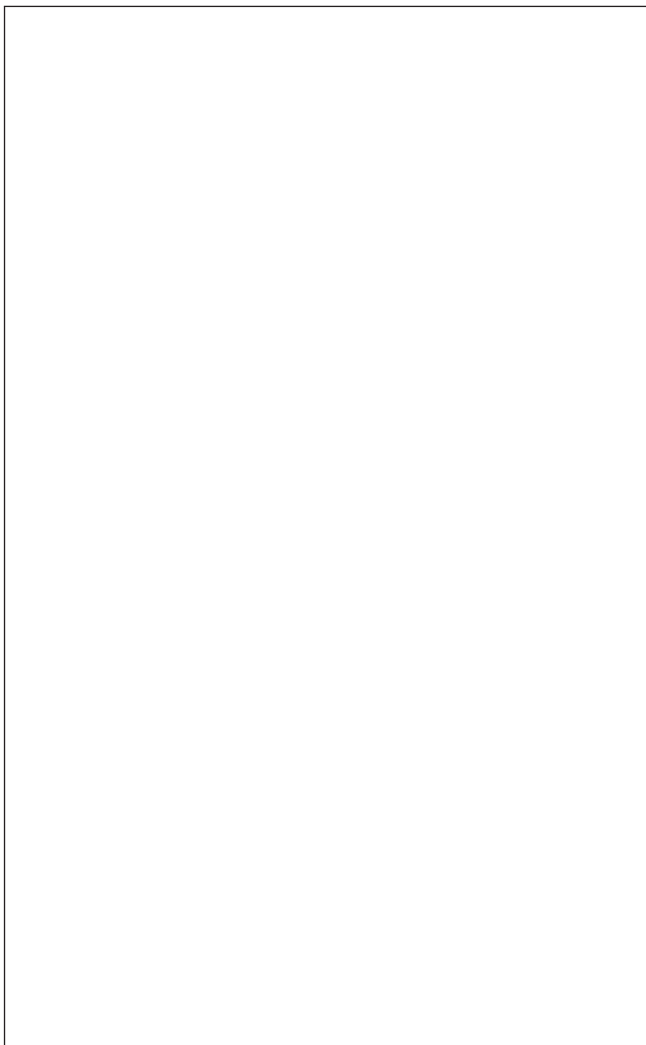
A 2006-os Ifjúsági Európa-bajnokságot Szlovéniában, Skofja Lokában rendezték meg június 30. és július 2. között. A magyar csapat a kísérő edzőkkel már szerdán reggel Budapesten találkozott és a sprint versenyre készülve a Gellért-hegyen még 2 rövidebb pályát futottunk le. Innen gyorsan el is siettünk, mivel tudtuk, hogy a Balaton vár ránk. A déli parton megállva 15 óráig élveztük a kellemes vizet, beszélgettünk, úszkáltunk, lazítottunk, csatáztunk a vízben, a fiúkkal is egyaránt, majd elindultunk és 6 óras út után megérkeztünk a szállásunkra. A rendező városban meglepődve vettük észre az óriás plakátokon az EB reklámját, reméljük ez jövőre sem marad el!

Csütörtök délelőtt elmentünk még edzeni egy kemény terepre és két 2 km-es pályával átmozgattunk a parkversenyre! A rajthoz több mint 150 m szintet másztunk, ami sprint verseny előtt nem volt túl szerencsés. Délután szabadprogram – városnézés, majd este 7 órától felvonulás és megnyitó. A szállástól a városon átvonulva mutattuk be nemzetünket és végig kiabáltuk „ria, ria Hungária!” Itt vettük észre a rengeteg magyar szurkolót, Egerből, Pécsről, szülőket, barátokat. Köszönjük a biztatásukat! Ez az este is nagyon jól telt, majd rövid megbeszélés a pénteki versenyről.

Péntek reggel mindenkiben benne volt a kíváncsiság, egy kis félelem, de az edzők próbálták minket nyugtatni, legfőképpen amiatt is, hogy B. Máté és Én 1 percn belül, majdnem elsőnek rajtolunk, így talán nagyobb volt az izgalom. Délelőtt kipróbáltuk az újonnan kapott SI-ket. Átmozgatás a parkban és már közeledett a 0” idő. Még aznap rengeteg felvetett ötlet, hogy hol is lesz majd a rajt, de meglepetés ért minket. A pályákban nem volt

elég útvonalválasztás, így az egész verseny 2 km gyors lefutásáról szólt. Ahogy a célfelé közeledtem már hallottam a biztatást, szurkolást, ami a verseny végére jól is jött. A magyarok beérkezésekor kérdezgettük egymást, hogy milyen volt, de alig, szinte senki nem volt meglepődve magával, hibák, néhol a fizikum, de a pénteki verseny nem a magyaroké volt. Azt hiszem ez csalódásként ért minket, de tudtuk, hogy a normáltáv majd nekünk kedvez. A legjobb magyar Öry Eszter lett: W18 11. hely. A versenyt követően megnéztük az eredményhirdetést és bíztunk abban, hogy szombaton mi is annyira fogunk örülni, mint a dobogós helyezést elért nemzetek. Este ismét megbeszélés, biztatás az edzőktől: „majd holnap”.

Szombat reggel megkaptuk végre a rajtlistát, majd a szállító busszal mentünk ki a rajtba. Vezetőnk itt mindenben segítettek. A térképet felvéve érdekes látvány fogadott: egy nehéz terep, egy nehéz pálya és gyerekek! Itt már minden pálya tartalmazott egy igen hosszú átmenetet, ami általában (nekem pont nem) kedvezett nekünk. A jó eredményért majdhogynem hibátlan tájékozódás és bátor futás kellett a kövek között. A kísérők a célban már izgatottan vártak minket, számolgatták az időket. A legnagyobb „meglepetés”: Ilus a befutón egy „szuper” eredménnyel érkezett és kiderült, hogy kisebb hibáit félretéve a 2. helyre futott be. Mindenki nagyon örült, a magyarok egymás nyakába ugrottak és sorra gratuláltak neki. De jöttek még a 18-as fiúk, nekik ez a normál táv sem jött úgy, ahogy elvárták volna maguktól. Ilus kiváló eredménye mellett kiemelhető még Kerényi Máté 7. helye M18-ban (7 másodperce a 6. helytől!), és Pongrácz Ervin 15. helye is! Gratulálunk! A verseny végén virágatadás következett, majd este a város terén volt az igazi eredményhirdetés! Ide ünnepelve érkezünk és nagyon büszkék voltunk az egyetlen egyéni dobogós helyezésünkre. Azt hiszem igazából még Ilus sem fogta fel akkor, hogy mi is történik vele, mert őszintén mi is alig hittük el, de fantasztikus volt. A kiszólitásnál kiabált, tapsolt mindenki és tőlünk zengett a tér, de ezt így is kell csinálni. Az eredményhirdetés után tudtuk, hogy hatalmas buli vár ránk este, dupla örömmel a normál táv után! Vacsora után bátortalanul mentünk le, de utána fel sem akartunk jönni, olyan jó party volt. Rengeteget táncoltunk, együtt a csapat, asztalon, földön, szinte mindegy volt. A fiúk „ismerkedtek” a svéd lányokkal, a lányok a szlovénokkal, vagy épp a portugálokkal! 11 körül felmentünk, kibeszéltük a buli rejtelmait, majd lefeküdtünk, mert másnap is fontos verseny vár ránk:

hozta a váltójukat. A második futók egyre jobban mentek, javultak a helyezések, nagyobb volt az izgalom a végeredmény miatt. A harmadik futóktól azt hiszem tényleg sokat vártunk, és ezt többségében sikerült is teljesíteniük. Ilus ötödikként futott ki és 4. helyre hozta a 16-os váltót, kezdődött az öröm. Eszter az átfutón negyediknek futott át, előtte a cseh és francia lány. Óriási meglepetésre Eszter másodikként fogta a befutót, Dia és Dorka kíséretével érkezett be.. Mindenki a célhoz özönlött, a szülőknél könnyes a szeme, a csapat hatalmas örömben, szuper volt!!!! Zsolt egy kisebb hiba után, de 4. helyre futott be! Az eredményhirdetésen szinte minden magyar csapat kint állhatott a dobogó mellett és rajta! Eredmények: M16 7. hely (Bereczki Máté, Kovács Boldizsár és Pongrács Ervin), W16 4. hely (Bertóti Regina, Zsigmond Vanda és Tibay Ilona), W18 2. hely (Péley Dorottya, Koós Diána és Óry Eszter), M18 4. hely (Szabó András, Kerényi Máté és Lenkei Zsolt). A nemzetek versenyében sajnos ebben az évben nem állhattunk a dobogóra (1. Csehország, 2. Oroszország, 3. Svájc). Én még egyszer szeretnék gratulálni mindenkinek az elért helyezésekért. A verseny végén más nemzetek versenyzőivel cserélgettünk pólókat, sapkákat, majd a hazautazás előtt elbúcsúztunk egymástól és indultunk haza! Nagyon jó hangulatban telt ez az 5 nap, a legvégére még az eredményekkel is meglehetnek/lehetnek elédve. Köszönjük a biztatást a szülőktől, edzőktől és persze a válogatott edzőtől, Kovától is!! Jövőre Eger!

Tibay Ilona és edzője, Gyalog Zoltán

a váltó! A buli előtt megbeszélés a váltókról, az egyik kísérő beszólása után az egyik váltót duplán kellett nyugtatni, de másnap ők voltak a legjobbak, azt hiszem ezt a jövőben el kellene kerülni, de Kova mindent helyrehozott a beszélgetésével, köszönjük!

Vasárnap frissen felkel-

ve készülődtek már az első futók. Nekünk viszont sikerült kitalálnunk a cél helyét, így a térképezés sokat segített. Az első futók kifutása után nagyon vártuk az érkezésüket és nagyon jó helyre hozták a váltókat, sok reményt adva a 2. futóknak. Vanda 6., B. Máté és Bandy 7. és Dorka 5. helyen

Koós Brigitta

SZLOVÉNIA

A serdülő és ifi válogatott kerettagok két alkalommal látogattak el Szlovéniába – az Európa-bajnokság központjába – Skofja Lokába. Második alkalommal egy négynapos fantasztikus edzőtábor keretében jártunk ott.

Csütörtök reggel még Budapesten megvártunk mindenkit, mint kiderült – igen nagy meglepetésre – Kova és Tasi mellett Bandy volt a 3. sofőr. Igazi partys autó a 18-as fiúkkal és Dorkával tarkítva! Több, mint 7 óras utazás után megérkeztünk az első edzés helyszínéhez. Egy páros csillagdedés és egy rövidebb pálya után elfoglaltuk a szállásunkat a városban. Az edzésen tapasztalhattuk a tipikus szlovén terepet: páfrányos növényzet, gazdag úthálózat, közepesen tagolt, töbrös és részletgazdag domborzat. „Vacsora után „rövid” megbeszélés!” Hangzott minden este az utasítás az edzőktől, aztán végül mindig kiderült, hogy a rövidebből majd-hogynem éjszakába nyúló beszélgetés lett. Első este Magdival és Kovával az aznapi terepről, és az azon való tájékozódásról beszélgettünk a csapat. Mindenki elmondta véleményét és sok jó tanáccsal láttak el minket. Ezután Magdi egy különleges meglepetéssel szolgált: relaxációs kazettát hozott. A sötét szobában, becsukott szemmel jöttek az utasítások: „koncentrálj a homlokodra, minden izmod megfeszül, majd zibbadást érzél és a tudatodnak egy mélyebb szintjére kerülsz” és végül: „mire 5-ig számolok öködbe szorítod a kezed és lassan kinyitod a szemed!” Ezután Magdi felolvasott 15 rövid mondatot, ami talán egy jó versenyzéshez szükséges. Ezek koncentráció és önbizalom témájúak voltak. Végül mindenki látszólag álmosan, majd egymásra nézve mosolyogva nyitottuk ki a szemünket. A szobába menet – lefekvésre készülődve – érdekesen és egyben viccesen kérdegettük egymást: „érezted, mikor lementél alfába?” Azt gondolom mindenki igazán elgondolkodott, hogy valójában mit is ért és mire is volt jó ez a relaxációs óra.

Pénteken igazán hosszú utazás után megnézhattuk az EB normáltávú terepét. Néhány fénykép a csapatról, pár perc futás a szomszéd terepen, és a pihenésből elég is volt – persze csak az edzők szerint – és már indultunk is az edzés színhelyére. A főútról letérve kb.1 km után elakadtunk az úton (de ugyanúgy a terepen is) álló hóban. Életemben először május 26-án hógolyóztam. A térképre először ránézve elkaptott a rosszérzés, de a terepen kint már inkább izgalmas volt. Egy light-os edzésre párosával mentünk csemegézni a terepre, váltott vezetéssel. A terepről röviden: nagyon köves, egy

nálunk nagyon jelzett kő ott már több méter magas volt, hihetetlenül részlet gazdag, tagolt és szintes a terep. Nem kevés idő telt el mire megszoktuk, és még így is 70 percet töltöttünk a pályán. Az ebédszünetben a serdülő és ifi fiúk hatalmas hősztába kezdtek, bár a „kisebbek” többet futottak hátrafelé, mint a „nagyok”, de keményen csatáztak, a lányok pedig szurkoltak. A „szigorú” Kova edzésre parancsolta a csapatot és gyalog indultunk a délutáni edzés első helyszínéhez. Az egyik nagyraire kiülve egymást nézhettük, mégpedig, hogy ki és hogyan fut. Ezt pedig Tasi és Kova videózták egy 2-300 m-es kis körön. A 3. edzésre sétálva nézegettük a majdnem térdig érő hóban lévő óriási karomnyomokkal rendelkező mancsot, és könnyű volt rájönni, hogy még aznap egy maci sétálgatott arra. Ettől sokan megremültek, de fontos, hogy az EB-n fára ne másszunk, mert utolér. Párosan 3-4 pálya lefutása után visszatértünk az autókhoz és irány Bled, ahol a gyönyörű tavat néztük meg. Este igazi csapatterápián vettünk részt. Mindenki elmondta a versenyzését zavaró tényezőket, és egymásnak segítve adtak/adtnak jobbnál jobb tanácsokat egymásnak. Estéről-estére nehezebb volt a lefekvés, hiszen jobb lett volna éjszakákig beszélgetni, röhögni, de... másnap edzés!

Szombaton a váltó terepéhez hasonló terepen edzetünk, méghozzá 2 fős váltóban, pontról-pontra váltva egymást. Utána egy 2 perces kis pályán egyesével futottunk és közben Tasi és Kova persze ismét videóztak. Gyorsan végeztünk, és a szállásra siettünk, hogy minél több idő legyen a városnézésre. A város sikátoros, keskeny utakkal, hirtelen útkereszteződésekkel. Nagyon jót sétáltunk, beszélgettünk, fényképeztünk a várost ketésselő folyónál. Este 40 perces kirakójáték, amit nagy fölénnyel a lányok nyertek, majd tényleg rövid megbeszélés a másnapi versenyről, a Thermenland Open park prológjáról.

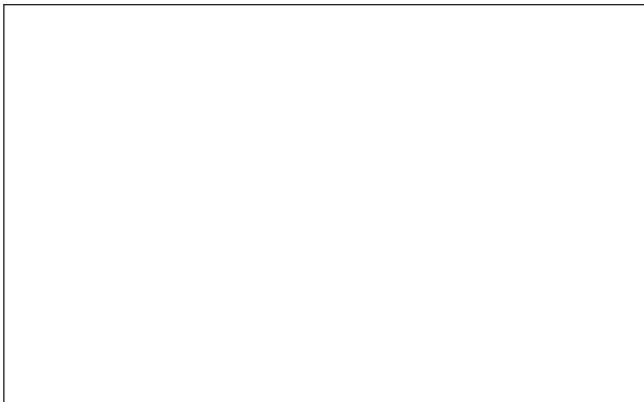
Vasárnap hosszabb utazás után megérkeztünk Muraszombatra. Egy kemény edzőtábor után kissé fáradtan indultunk a rajtba, de az eredményeken ez nem látszott, vagyis nagyon jó formában volt a magyar csapat. A rajt után rögtön csalános erdő, elrejtett pontokkal, majd igazi parkverseny módjára egy kisebb lakótelepi rész után végre a várat körülvevő parkban fejeztük be a versenyt. A legjobb magyar eredmények (győztesek) :M16E: Pongrácz Ervin, M18E: Kerényi Máté, W16E: Tibay Ilona. M21E 2.hely: Lenkei Zsolt. Végül eljött a nem várt hazautazás.

Véleményem szerint nagyon tartalmas és hasznos volt ez a négy nap, mind a technikai, mind a mentális felkészülést tekintve. Érdemes megemlíteni a gyönyörű szlovén tájat. A csapat teljes mértékben összekovácsolódott, nagyon jó hangulatban telt el az egész edzőtábor.

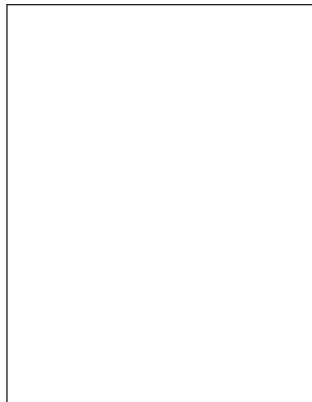
Koós Brigitta

TÁJÉKOZÓDÁSI SPORTOK BEMUTATÓJA

a Szigeti Sportvarázson – képes riport

A rendezők

Már nem kezdők

A „sportvarázslatos” szigeti monszun-szerű esőzés után kora déltájban kezdtek csak szállingózni az érdeklődők, míg a vasárnapi napsütésben alig győztük a jelentkezőket fogadni. Az indulások száma meghaladta a két napon a 800-at! A bemutató úgy gondolom elérte elsődleges célját, hiszen a résztvevők nagy része még életében nem tájfutott. A mikrosprint pálya teljesítése után már bátrabban vágta neki a parkpályának, és végül az ingyenes T-Mobile-os SIM-kártyák hallatán a mobilos tájfutást is sokan „bevállalták”.

A Trail-O bizonyította, hogy remek szellemi feladat és vasárnap kerekesszékes versenyző is elindult!

A rendezvény végén kisorsoltuk értékes díjainkat, a győztesek:

DVD-lejátszó: Konkoly Csaba, KOS-os ifjú reménység. **Nokia N70-es Domino csomaggal:** Mé-

száros Ágnes, kezdőként próbálta ki a mobilos tájfutást. **Sportvarázsemlékérem:** Tomasz Gábor

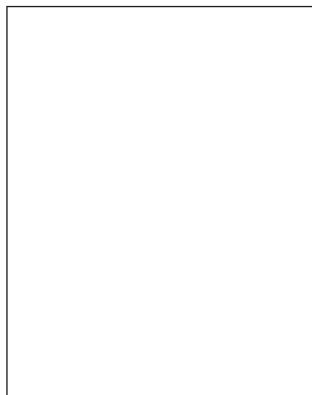
Bugár József, a BTF SZ elnöke és a program védnöke elmondta, hogy az idei év tapasztalatai alapján

2007-től ennek az eseménynek kiemelt szerepet szán a fővárosi szövetség rendezvényei között.

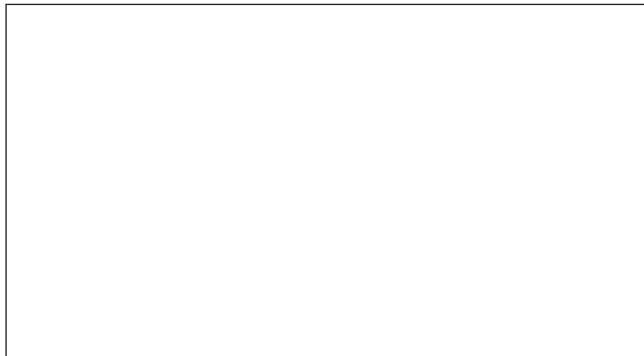
Szlávik Zoltán

Egy kis oktató

Korán kezdik

Helyünk a Nagyréten

WENGRIN ÁGNES VILÁGBAJNOK ÉS „UDVARHÖLGYEI”: HORVÁTH MAGDA ÉS CSER BORBÁLA

Újabb korosztályos világbajnokát ünnepelheti Magyarország Wengrin Ágnes személyében, míg Horváth Magda ezüst-, Cser Borbála pedig bronzérmet szerzett – azt hiszem, körülbelül ennyi férhetne bele a július 1-8. közötti világbajnokságról a Nemzeti Sport megtevesztő nevű, lényegében fociról szóló magyar sportújságba, ha a tájfutásról is közölne híreket. Én ennél egy kissé bővebben szeretném informálni szaklapunk olvasótáborát. Íme:

Rekordlétszám

Soha nem vonzott még ennyi résztvevőt a Tájfutó Mesterek Világbajnoksága, azaz a WMOC (World Masters Orienteering Championships), mint az idén. Úgy tűnik, Közép-Európa a világ minden tájáról könnyen elérhető. Csakis így lehetséges, hogy az ausztriai Bécsújhelyen a szokásosnál jóval több, 41 nemzet 4116 senior és veterán korú tájfutójának nevezését regisztrálták, de a világbajnoksággal együtt a fiatalabbaknak rendezett úgynevezett AWD Kupára is 358 ifjú jelentkezett.

Persze most is a skandinávok tették ki a legnagyobb tömeget: a 639 svéd, 596 norvég és 587 finn nélkül alig több, mint fele lett volna a mezőny. Mi is kihasználtuk a földrajzi távolság elenyésző voltát, hiszen ennél közelebb már csak akkor lehetne hozzánk a WMOC, ha Magyarország rendezné (ismét). Bár én személy szerint több magyar indulót vártam, de a 174 fős versenyzői létszámunkkal így is a kilencedik legnépesebb nemzet letünk. (És még a rendezők között is szép számban akadtak honfitársaink.) A lista másik végén – ahol leginkább Hungary

is tanyázni szokott – most Brazília és Kazahsztán 2-2, a Dél-Afrikai Köztársaság és Törökország 1-1 fővel állt.

Warm up és terepbemutatók

Szokás szerint Warm up melegítőversennyel kezdődött a VB, a Bécsújhelyhez közeli Katzelsdorf fölötti hegyekben. Meredek oldalú, száraz árkokkal, metsződésekkel szabdaltn terepen, elég sok úttal átszórt erdőkből, leginkább a néhol szedres, magas, lágyszárú aljnövényzet okozott kellemetlenséget. Nem korosztályos, hanem különböző hosszúságú és nehézségi fokú pályák – és nevezési díjak – közül lehetett választani. Én az olcsóbb megoldás felé hajolva technikailag könnyű és nem túl hosszú pályán (Open 4) próbáltam ki 20 év után újra az ausztriai tájfutást, és az itteni helyezéssem minden további versenyemen elégedett lennék... A terep túlsó részén egyébként terepbemutatót is tartottak, a háromból egyet. A másik kettőn a selejtező futamok és a döntő terepének szomszédságát mutatták meg – de mind hármat a megnyitót követően, ugyanazon a napon! Így azután lehetett kombinálni, ha valaki a megadott 8 és 16 óra közötti időhatárokon belül mindegyiket meg szeretne volna költeni.

A selejtezők és döntő terepbemutatóján, más lehetséges megoldást nem lévén, a parkolók és a célterület között különjárattal autóbuszok vitték-hozták a tömeget. Ez a rendszer azután mindhárom versenynapon is frappánsan üzemelt.

Új szám: városi parkverseny

A WMOC-k rendezői mindenkor igyekeznek újdonságokkal növelni a kínálatot – és bevételeiket. Tavaly Kanadában, Edmonton városában váltót rendeztek, most Wiener Neustadtban pedig parkversenyt hirdettek, amelyen el is indultak vagy másfélezeren. Tulajdonképpen nem is illett rá igazán ez a név, mert bár kihasználták a gyönyörű környező parkok

nyújtotta lehetőségeket is, nagyobb részt a szűk utcácskájú belvárosban vezettek a pályák. A városka hangulatos főterén felállított impozáns cél és hatalmas kivetítő, a bójákkal és tájfutókkal teli sétálóutcák remek propagandáját jelentették sportágunknak. Itt már a VB kategóriái szerint értékelték, s a magyarok közül többen is a népes mezőnyök eleje táján végeztek. Magam is igen élvezve ezt a műfajt, sikerült a svájci világbajnok Dieter Wolfot 5 másodpercre megközelítve a hetedik helyen végezni az M 55 kategória 92 fős mezőnyében. Nagy szerencsémre korábban letudva a saját penzumomat, előben láthattam egy kitűnő futómogású hölgyet hajrázni, akiben Wengrin Ágneset ismertem fel. Őt kissé később az egész publikum is megismerhette, mikor átvette a W 35 korosztály győztesének járó gyönyörű serleget.

Tétre menő selejtezők

Az igazi megmérettetést azonban a két selejtező jelentette, hiszen ezeken dőlt el, ki melyik döntőben futhat majd a végén. A hölgyeknél a legtöbb, szám szerint négy csoport az 50, 55 és 60 korosztályban volt. Ezzel szemben a férfiaknál a 4 futam kevésnek számított, hiszen kettőben 5, háromban (55, 60 és 65) hat (!) csoportban küzdhettek a továbbjutásért.

A rekkenő hőség végig jellemző maradt, így a rajtok előtti itatópont nemcsak jól esett, de szükséges is volt. Minden alkalommal 3 rajt osztotta kezelhető mértékűre a tömeget. A kivezető szalagozás mentén edzőterképet is kapott, aki igényelte, megteremtve ezzel a tájékozódási bemelegítés és pontfogás lehetőségét is. A viszonylag komoly szintkülönbségek mellett az igen részletgazdag, a korunknak megfelelő, „saszemünkkel” már csak nagyjával kiolvasható térképrészletek szórták azután szét alaposan a mezőnyöket. A Bad Fischau-Brunn sportpályáján kiépített, mindkét selejtezőt befogadó

A két szalagos döntő

Mindenesetre a pihenőnapot követő döntő Witzelsberg nevű térképe egyáltalán nem volt vicc. A pályák eleje és vége olyan rajzolatú szakaszokon vezetett, aminek kiolvasásához – legalábbis nekem – nemhogy nagyító, hanem inkább mikroszkóp kellett volna... Rögtön az első rövid átmenetben beküldtek egy aprólékos részbe, ahol sokkal több út volt a térképen ábrázoltnál. Az erdőt ugyanis nemcsak Magyarországon „művelik”, és az erdőgazdálkodás új utak – no nem lábbal való – kitaposásával jár. Itt is szépen nekiestek a fenyvesnek, de a térkép elkészülte után és gondolom, amikor már a pályák is komplettek voltak. Mindjárt a rajt után nagyon nagy, világbajnoki döntőhöz méltatlan kavardás támadt volna, ha a rendezők nem eszelnek ki valamit. Ennyi girbe-gurba új utat, ennyi térképre utólag rárajzolni ugyanis lehetetlen. Nem tudom, kinek jutott eszébe, de az ötlet zseniális: nem a térképet javították ki, hanem a terepet. Úgy, mint a viccben, mikor a vonaton a kalauz tévesen lyukaszt ki egy jegyet, és hibáját korigigálандó odairja mellé: ez a lyuk nem lyuk! Hát itt is „odaírták” az összes térképen nem jelzett, új, „erdőművelt” útra: ez az út nincs a térképen ábrázolva! Persze nem szó szerint és nem angolul, még csak nem is németül, hanem kihúztak rajtuk egy kb. 1 deciméter széles sötétkék műanyag szalagot... Nyilván azért akadtak olyanok, akik erre csak utólag jöttek rá.

A pályák közepe táján, hogy azért a kellő pályahossz is meglegyen és a futásban

jobbakkal is kedvezzenek, hosszú átmenetek, út- vagy irányfutások rendezték időrendbe a versenyzőket. A döntő nagyszerű, természet alkotta stadionjának célhelyén több kameraállásból a hatalmas kivetítőn is élvezhettük a befutók utolsó erőfeszítéseit, csak akkor nyomtak be reklámot, amikor én a 9 másodperces 100 méteres hajrámat levágtam...

Magyarok a dobogón

A 9 órai null-időkhöz képest az A-döntők mezőnye rajtolt legutoljára, hiszen a déli harangszót követően volt legnagyobb a kánikula. Bár a délután négykor kezdődött és alaposan elhúzódó ünnepélyes eredményhirdetést már égzengések is kísérték, természetesen az éljenző sporttársi torokzengések mellett, amelyekből hölgyeink jóvoltából a magyaroknak is kijutott.

Rögtön a legfiatalabb szenior kategória, a W 35 győzteseként állhatott a dobogó tetejére Wengrin Ágnes (Típo), míg klubtársa, Horváth Magdolna W 50-ben a második, a rendezőként is közreműködő soproni Cser Borbála (GOD) pedig W 60-ban a harmadik fokára.

A legnagyobb tapsot irigylem mégis leginkább, amit a 90 évesnél idősebbek részére kitzűzött pálya teljesítésért kapott a finn Luntamo Erkki, egy szikár, ősz hajú úriember. Hát ebben a kategóriában szeretnék én is győzni a Tájfutó Mesterek Világbajnokságán 2041-ben, vagy egy-két évvel később...

Kovács Attila

Zöld Sportok Clubja, Miskolc

Fotó: Zentai László és Nemesházi László

Horváth Magdolna**Cser Borbála**

célban már az első napon kiderültek az erőviszonyok. A célbafutást látványosabban tevő szándékkal a pályakitűzők nem keresték az erdőben megfelelő befutópontok után, hanem a célkapu előtti füves terület közepére, alig 200 méterre leraktak egy zászlókkal díszített farönköket, és egyéb mesterséges objektumnak megnevezett szimbóllal már meg is volt a kiváló gyűjtőpont.

Az első futáshoz adott Gröszenberg nevű térkép célhoz közeli legrázósabb része a következő napi Malleitenberg nevű kivágaton is boldogított még bennünket. Kinek hogyan sikerült kikeveredni a sűrűből – ez az eredmények böngészéséből kiderül (www.wmoc06.com).

A döntő Célterülete

JUNIOR VB - A MÁSIK OLDALRÓL

Az idei litvániai Junior VB-n résztvevő norvég csapatban volt valami különleges. Valami megfoghatatlan a mentalitásukban, ahogy a versenyekre készülnek, ahogy a versenyek közt pihennek. Valami ott, körülöttük a levegőben. Szinte érezni lehet. Talán ők a világ legjobbjai. Talán tudják is ezt magukról. De mindeközben olyan természetesen viselkednek, mintha ők is csak egyek lennének a sok közül. Talán azok is.

Sosem gondoltam volna, hogy egy olyan tájfutó nagyhatalomnak számító országban is, mint amilyen Norvégia, előfordulhat olyan eset, hogy egyetlen klub adja a válogatott nagy részét. Egészen addig elképzelhetetlen volt ez számomra, amíg ennek a klubnak a tagja nem lettem. Idén a norvég fiú csapatba hatból négy futót az Östmarka OK adott. Fél év alatt még nem sikerült rájönnöm, hogy mitől más ez a klub, mint a többi, de az biztos, hogy van bennük valami különleges.

Már a tavalyi Junior VB-n Svájcban, – amikor Olav Lundanes 18 évesen fantasztikus futással maga mögé utasította a világot – lehetett sejteni, hogy ennek lesz folytatása. Akkor még csak három fő képviselte a klubot a válogatottban, plusz az edző. Az edző, akit én nemzetisége ellenére tavaly az év edzőjének választottak Norvégiában, és akinek az

irányításával készült tovább a csapat az idei viadalra is. Kenneth Buch érdekes figura. Az egyik első sztori, amit róla hallottunk, már önmagában hajmeresztő. Tavaly a VB pihenő napján mi is tettünk egy kis kirándulást a versenyközponttól nem messze elhelyezkedő Verzasca-völgybe, ami többek közt magáénak tudhatja Európa legmagasabb völgyzáró gátját, a Vogorno gátat. Ezen a gáton az elvetemültek 255 svájci frankért (45ezer forintért) levehetik magukat a 220 méteres mélységbe egy gumikötéllel a lábukon. Az angol nyelvben bungy jumpng-nak nevezett örült attrakcióra egész biztosan nem sok önként vállalkozó van, de egy-egy azért akad néha. A norvég válogatott edzői között is akadt egy tavaly. Persze nem csak úgy úri passzióból ugrott le, fogadás állt a háttérben. Még a VB előtti esélylatolgatások közepette merült fel, hogy van-e esélye Olavnak

nyerni? Szó szót követett, majd jött a VB, Olav nyert, Kenneth pedig ugrott. Hogy a fogadásnak mekkora hatása volt (ha volt egyáltalán) Olav eredményességére, azt nehéz lenne számokban kifejezni, de talán a csapat miliójéről, és persze Kennethről elárul valamit. (és talán, ha Hrenkó Laci vagy Nagy Árpi is felajánlja tavaly, hogy leugrik a gátról, ha nyerünk valamit...)

Minden esetre a csapat felkészülése idén is jól sikerült. Olav mellett Anders Skarholt emelkedett még ki különösen a mezőnyből. Ők ketten juniorban szinte verhetetlenek voltak a tavasz folyamán, és a váltó csapat felnőtten is letette már a névjegyét. Az alig két héttel a VB előtt megrendezett Norsk O-festival 4 fős váltó versenyén a 4 válogatott juniorunkkal felálló Östmarka 1-es váltó kis híján elverte a felnőtt mezőnyt. Anders első futóként majd' 1 perc előnyt tudott hozni olyan mezőnyben, ahol nem egy nagy név futott. Második és harmadik futóink, Tore Mo, és Erik Sagvolden (akinek az apja még 83-ban Magyarországon volt váltó világbajnok) továbbra is maguk mögött tudták tartani a mezőnyt, és csak az utolsó, negyedik pályán tudták a különböző országok felnőtt válogatott futói elvenni Olavtól az első helyet.

Ezek után el sem tudtam képzelni, hogy a Junior VB-n kikapjon ez a

CSEHORSZÁGBAN VOLTUNK...

A találkozói 6 órára volt megbeszélve, 6 óra 50-kor már el is indultunk a Brno mellett megrendezésre kerülő cseh középtávú országos bajnokságra. Gyorshajtás, és jó pár eltévedés (mi pl.: benéztünk a közeli várbán zajló esküvőre) után, mikor már végleg elvesztettük a reményt, hogy elérjük a rajtkarantént, végre megérkeztünk a verseny színhelyére. A korán indulók nagy rohanásba kezdtek, mivel több, mint 3000 m-re volt a rajt, így többen repülőrajtból kezdtük meg a selejtező futamot. Így nem tudtuk kihasználni a bemelegítő térkép nyújtotta lehetőségeket sem... A terepen kevés volt a zint, de annál több a mocsár, a gallyazás és az aljnövényzet. Szokatlanul puha volt a talaj, és szokatlanul pontos a térkép. A pálya vonalvezetése külön megjegyzést érdemel, a csehek gazdaságos módon, legalább 5-6 pontot helyeztek el igen kis területen belül. A zavaró körülmények, a késés, a nehéz futhatóság, a koncentráció hiány rányomta bélyegét a teljesítményünkre. A csapat átlagos teljesítménye minden kategóriában a B és C döntő között mozgott. Délután kissé csalódottan foglaltuk el a szállásunkat. A faházunk közelében lévő tónál strandoltunk egy kicsit, azután megbeszélést tartottunk Dűdi (a szövetségi kapitány) vezetésével. Megállapítottuk, hogy senki nem szerepelt igazán jól, majd fényt derítettünk az alapvető hibáinkra és mérlegeltük lehetőségeinket a hibáink kijávitására. Megvasoráztunk, térképeztünk még egy keveset, végül a másnapi jó szereplés reményével tértünk nyugovóra.

A döntőre már sikerült időben kiérnünk. Az éjszakai esőnek köszönhetően felduzzadtak a mocsarak. A térkép ezen a napon kicsit pontatlanabb volt. A csehek megmutatták, hogy a selejtezőben csak a bejutásért futottak, és nem igazán erőltették meg magukat, így a döntőben még gyorsabb futásra voltak képesek. Ma sem tudtunk kiemelkedő eredményt produkálni, még lehetőségeinkhez képest sem. Tanulságos volt a verseny, kemény volt, fizikailag, technikailag, és a mezőny szempontjából. Most meg nem késő, csak össze kell szedni magunkat, a csapat, a fizikai felkészültség és koncentráció szempontjából: „gyengék vagyunk, de jók leszünk” – ezt ígérhetem a többiek és a saját nevemben is. A bizalom (egymás iránt, a vezetők felé, és a válogatott felé), és a biztatás is hiányzik. Lehetőségeink vannak, csak hasznosítanunk kell őket.

Gyurkó Fanni

ezúttal egy bronzot, öt másodperccel az élen holtversenyben végző dán-cseh duó mögött. Erik ezen a távon szerepelt a leggyengébben, csak 45. lett, és Anders, akárcsak a sprintet, a középtávot is elkapkodta. A három egyéni szám után ugyan már megvolt a három érem a klubnak, de csak egy volt arany. És jött a várva várt váltó. Az élet azonban kiszámíthatatlan. Andersnek van egy pár éve már ismert szívélegtelensége, ami ugyan még csak kétszer okozott neki problémát, mégis elő volt már irányozva mütétre a VB utánra. Gondolom Murphy törvényei alapján is akkor jönnek ki az ilyen dolgok, amikor a legkevésbé kéne, mondjuk egy VB váltón, minden esetre most is így lett. A pálya első szakaszán Anders és az ukrán futó egy hajszálnyival el tudtak szakadni az üldöző bolytól, de aztán Andersnek oly mértékben felszökött a pulzusa, némi szívjáti fájdalom kíséretében, hogy meg kellett állnia. Perceket vesztgelt ott, amíg annyira lenyugodott a szíve, hogy folytatni tudta a futást. Végül 2 és fél perc hátránnyal érkezett célba a 13. helyen. A második pályán Erik már első hatban váltotta Olavot, aki pedig szokás szerint hozta a formáját, és ha párszáz méterrel hosszabb a pálya, a második helyre befutó svédek is megfogja. Így csak harmadik lett az Östmarka, ami egyértelműen elmaradt a várakozásoktól. De így is, a heti termés, egy arany, egy ezüst, és két bronz. Talán nem túlzás kijelenteni, hogy ez a nem különösebben nagy oslói klub junior vonalon a világ legjobb klubja. Hogy mitől ilyen jók, az jó kérdés, de szeretnék rájönni.

Gösswein Csaba
A „másik” oldalról már megérkezett a junior VB-ről írt cikk , az „egyik” oldalról még nem. Azt tudjuk, hogy a sprinten Kovács Ádám a 8. helyen végzett. Gratulálunk!. Várjuk a részletes beszámolót. (Szerk.)

csapat, és Olav címvédését is csaknem biztosra vettem. Zsebe Istivel magunk közt három aranyérmes valószínűsítettünk az Östmarka futóknak, ami azt jelentette volna, hogy mindössze egy egyéni számot engedhettek volna ki a kezükből. Ők persze sokkal szerényebbek voltak, de biztosan tudatában voltak esélyeiknek.

Ehhez képest csalódást keltően indult a VB. A sprint számban az első 10-be sem fért be Östmarkás. Olav 11. helye reális volt, hiszen ő nem gyorsaságáról, hanem sokkal inkább erejéről és küzdeni tudásáról híres. De Anders 26. és Erik 32. helye hatalmas csalódás volt. Mindketten hibáztak, miközben Tore rossz pontfogása a mezőny legvégére sorolta őt. A klasszikus aztán már határozottan jobban ment a csapatnak. Olavnak ugyan nem sikerült a címvédés, csak második lett, de Anders nagyon jó időt futva azért bebiztosította az aranyérmes klubnak. Erik ezúttal már két hellyel 30-on belül végzett, miközben Tore továbbra sem találta a ritmust, 62. helye még mindig messze elmaradt képességeitől. A pihenő nap után, a középtáv selejtezőiben azonban már ő is villant, az egyik csoportot megnyerte. A döntőben aztán szintén jól futott, a 12. helyet szerezte meg, amivel végre elégedett lehetett. Mindeközben Olav begyűjtötte ideai második érmét,

THERMENLAND OPEN

A 2006-os Thermenland Open megint fantasztikus környezetben, többnyire jó időben zajlott Szlovénia, Ausztria és Magyarország területén. A prolog Szlovéniában, az edzőtábor Magyarországon zajlott, de itt csak a háromnapos ausztriai versenyről adunk beszámolót.

Elő nap

Freiländeralm-Hebalm sok szintet és úgy technikailag mint fizikailag nehéz versenyzést ígért. Az elég hosszú utazás után 1200 métert gyalogoltunk a célig, ami arra is jó volt, hogy bemelegedjünk. Az időjárás 1500 m magasságban kifejezetten nem júniusi volt. Többen megjegyezték, hogy ha a cél közeli kis vendéglő forralt bort árult volna, az sok pénzt hozott volna. Az én pályám – rövid lévén –, nem látogatta a tékép közepén levő, kevésbé meredek, de sűrűbb fedettségű, mocsarasabb részt, ahol sokak szerint több bója határozottan el volt dugva. Így nekem tetszett a pályavezetés, a terep adta lehetőségeket az én pályám maximálisan kihasználta.

A jelen levő nagy számú magyar versenyzőből Kisdoma hozta a nap meglepetését, bizonyítva, hogy pil-

lanatnyilag nagyon jó formában van. Ő volt a győztes, míg Gösswein Csaba 1 perc 50 másodperccel jött be másodiknak. Kovács Ádám és egy dán versenyző volt még közeliükben, így érdekes versenyzés volt kilátásban a második és harmadik napon.

Második nap

Ezen a napon hála Istennek nem voltunk 1500 méteren, így nem kellett fele annyit sem fagyoskodni, mint az első napon. A legifjabb korosztályok és a női/férfi elit a burgai versenyközpont környékén zajlott városi futást kapták, míg a többi kategória a Hofwald elnevezű, szuper technikás terepen versenyzett, ahova busszal szállítottak mindenkiket. A parkoló egy termál fürdő közvetlen közelében volt, ahova sajnos bemenni már nem lehetett, mert vasárnap lévén tele volt. Itt is elég hosszú út vezetett a rajtig, de útközben már látni lehetett, hogy érdekes terepen lesz részünk. A szabdalt, részletgazdag erdőben a 7500-as tékép ellenére is nagyon oda kellett figyelni, mert 180 fokos keverések is könnyen megestek. Mivel az elit városi verseny csak a kora esti órákban zajlott, több elit versenyző kiment erre a terepre is körülnézni. Gösswein Csaba nagyon bánta, hogy nem itt volt az ő versenyük, mert szerinte ezen a technikás terepen jobban öszemérhették volna erejüket, mint a városi sprinten.

Persze ez nekünk, a versenyzők zömének, azért kedvezett, mert így saját versenyek után nézőkké változtunk és élveztük a célban a beérkező elit versenyzők tusáját. W21-ben az első napon második helyen végzett Makrai Évinek ez a verseny nem kedvezett, de mégis magyar győzelem született Kelemen Detti személyében. M21-

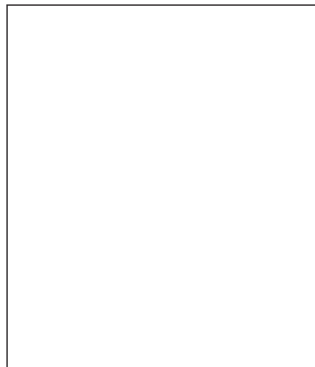
ben olasz s osztrák versenyzők voltak dobogósok, Vajda Kolos, Lenkei Zsolt és Gösswein Csaba a következő három helyre tudott csak befutni.

Harmadik nap

Az utolsó nap vadászrajtos volt, a rajt a Burgau közelében levő erdő szélén, a cél ugyanott, mint tegna, a városka közepén levő kis tavacska melletti parkban, a vár mellett volt elhelyezve. A vadászrajt mindig hoz érdekes situációkat, mint például Horváth Magdi esetében, aki W45-ben másodpercre ugyanakkor ment ki, mint osztrák versenytársa. Pont előttem rajtoltak mindketten, és nem irigyeltem Magdit emiatt a stressz hatás miatt. Végül is Magdi második helyre futott be, ahogy a részdobókból következhetni lehet, a harmadik pont volt a nemezise. W21-ben nagy harc nem volt az első helyért, mivel a kitűnő osztrák versenyző, Andrea Eisl több, mint 10 perces előnnyel könnyedén maradt Makrai Évi előtt, bár Évinek sikerült 5 perccel behozni ebből. Ami persze fontosabb volt, hogy a mögötte csak 16 másodperccel indult Michaela Gigont sikerült elhagynia és több, mint egy perces előnnyel a második helyet megszerezte.

Az összesített eredménylistát böngészve sok magyar sikert könyvelhettünk el. Faggyas Réka W10, Varsányi Kinga W12 és Tibay Ilona

W16E második helye dicsejére méltó. Különösen az utóbbi, ahol Ilona az első napi nyolcadik hely után küzdötte fel magát majdnem az összetett győztes helyére, csak 8 másodpercen múlt a győzelem. M21-ben szintén nagyon szoros volt a küzdelem. Mind három versenynap különböző győztest hozott: Domonyik Gábor, Seppi Marco és Kovács Ádám futotta a legjobb időt a három versenynapon. A vadászejtben ők hárman, a dán Jensen Jesper David és Gösswein Csaba indultak 4 és fél percen belül. Taktikázás és erőnlét döntötte el a végső helyeket és ebben a küzdelemben a dán versenyző került fölénybe a harmadik helyről jött egy 25 másodperces győzelemre Kovács Ádám elé, míg Kisdoma 2 perc egy másodperccel jött be a harmadik helyre.

Magyar győzelmek születtek még a következő kategóriákban: W35 Viniczainé Kovács Ildikó, W55 Grant Julianna, M50 Hegedűs Zoltán, M55 Gyurkó László.

Ami a versenyszervezést illeti, meg lehetünk elégedve. Az első napon a jelentkezetés néha akadozott,

de a következő napokon, amikor fontos volt a prompt ügyintézés, semmi fennakadás nem volt. A versenyzőközpont a burgauai várban impozáns helyen volt, a cél területe is jól felszerelt, kényelmes és jól szervezett volt. És persze nem utolsósorban a pályák minősége sem hagyott semmi kívánnivalót maga után. Talán a jövőben arra is lehetne figyelmet áldozni, hogy eltévedt vagy hiányzó versenyzők felkutatására is legyen kapacitás, mert egy ilyen szituáció is felmerült az egyik napon, de hála Istennek a versenyző előkerült minden különösebb keresés nélkül.

Jövőre az edzőtábor lesz Burgau környékén, a prolog megint Szlovéniában és a háromnapos verseny majd Magyarország rendezői Lentiben 2007. június 29. és július 1-je között. **Grant Julianna**

50 ÉVES JUBILEUM

„A múltat végképp eltörölni!...! nem lehet!” Memento homo!

Az 50 éves évforduló elég kerek, és 70 éves fejjel van mire emlékezni, emlékeztetni, nem csak a még, az akkori kort átéltetked, de az ifjabbakat is. Talán továbbgondolkodásra is érdemes egy két megjegyzés.

1. Volt igaz, többfordulós Bp. CSB. Tessék mondani! Hol van a Bp. CSB? És egyáltalán: a többfordulós, címet, rangot adó több fordulós?

2. Szaz 50 éves megemlékezés miképp a BEAC előtt is tisztelgés, és az egykori mindenes budapesti titkár Hosszú Aurél előtt is. A II. osztályú bajnokság 3. fordulójára – éjjel-nappali rendszerben – mert ilyen is volt, 12 csapatalt, 3+2 fő felállásban, azaz 60 fő; május 28-29. Ikarus 66, délután előlál, a csapatok és a Versenybizottság beszáll, irány Síkfőkút. Budapestieknek ismeretlen, le nem versenyzett terep, fotózott 1:50 000-es, „angyalos” Bükk térfé.

3. Az indulók között egy „csikó” egyetemi csapat, a TTK Haladás. (A már ismert Műegyetemi Haladás már az OB-ban.) A csapat: 4 TTK-s hallgató és egy tanársegéd.

4. Már akkor igaz volt – ma pláne az: „Tanár Úr! Megy? – Igen! – Indul? – Igen! – Akkor mi is!”.

S mi van most? Hol a Bp. I. osztályú vagy II. osztályú bajnokság? De azt is kérdezhettük, egyetemi klubok: – OSC, MAFC, BEAC – hol vannak a hallgatókból álló, Budapest bajnokságokon induló csapatok? No és: a BEAC-nál akad még a régi szép időkbeli egy-két tanár, de hol vannak a fiatal tanársegédek?

5. Az ’56-os TTK Haladás, a forradalom után 1957. február 2-án

BEAC-cá lett, az ’56-os bajnokság jogán ’57-ben I. osztályú és ’58-ban már OB-s. No ez igazán nem „hosszú” menetelés, de ... főiskolák! Csinálja valaki utánuk.

6. Ami még túl az emlékezésen, gondolatébresztő lehet:

– egy autóbusznyi az osztálytárs bajnokság mezőnye, másodosztályban is; együtt egy baráti társaság; mindenki mindenkit ismer és a csikókat befogadták.

– Nem volt nevezési díj. Politikával is foglalkozó sporttáraink figyelmébe is! Mi a nevezési díja ma egy bajnok futamnak?

– Nincs összevont „nagy-verseny”, csak jól szervezett (szövetség által) és bonyolított bajnoki verseny, mely címet és rangot adott, melyre érdemes emlékezni. (pl: ugye mosolyogtató: de az éjszakai iránymenet hajnalba torkollott Síkfőkúton, s a tó békái adtak iránykorrekció!) No, és Aurél Bá minderre odafigyelése, még a kosztra is, a felejtethetetlen háttérket adta. Ez múlt el? Vagy még se? Lenne mit tenni?

– Az előd bajnokcsapat, 22,4 év átlagú csikókból állt (az akkori 30-40 éves tapasztalt öregek között). Talán ez az átlag ma – is... már – igaz. De teljes létszámban már nem élnek a csikók, nevezüik néven őket: dr. Balkay Bálint tanársegéd, Csilling László III. éves geológus hallgató, Mach Péter III. éves geológus hallgató, Sznagyik László II. éves vegyész hallgató, Zsilvölgyi László I. éves matematika-fizika szakos hallgató, mind TTK-s, akik még októberben is mosolyogtak a TTK falijűségjén. S a verseny utáni napon három jeles és egy jó kollokvium.

Nos, kérem, ők akkor megtették. Mi most akarunk. Elég akarni?

Bajusz

Színes Éjszakai OB

ORSZÁGOS ÉJSZAKAI BAJNOKSÁG

Május 27-én Újdörögdon, a Postás-MATÁV SE rendezésében került sor az idei Éjszakai OB-ra. Azonos Célhellyel az OB előtt és után a Tapolca kupa két fordulója került lebonyolításra.

Néhány vélemény, amely a levelező listán jelent meg:

Jenővári Gabriella: „Nagyon jó éjszakai OB-n vettünk részt. Ha nem félnék, hogy megsértem az előző OB-k rendezőit, azt mondanám, hogy az emlékeimben élő legjobb OB volt a 2006-os. Az éjszakai futásra kiválóan alkalmas terep, a látványos helyszín, a nehéz és sokféle átmenetet és ellenőrzőpontot tartalmazó pályák, semmi útfutás. És a zuhany... Szerencsére nem az égből, hanem a rózsából, melegen...

A kis baki az F55-ben (hibás pótszimból) sem árnyékolhatja be a remek rendezést, mert belátták a hibát, és ez mutatja, hogy értünk csinálják a versenyt, nem önmagukért...”

Szieberth Péter: „Az Éjszakai OB helyszíne véleményem szerint nem volt szerencsés. Mert nem volt erdőben, ligeteseket képtelenség lapos domborzaton beazonosítani. Nagyobb volt a szerencsefaktor a kelleszténél. A kezdő éjszakai versenyzőknek persze ez a terepválasztás előnyös, de az OB! Én szeretnék egyszer a közeljövőben már erdőben rendezett OB-n indulni, mert a ligetesektől, nyílt kopár gerincekből, Balaton-felvidéki bozótból már elegendő volt. A pályákkal nem volt különösebb baj, de kereste a szintet.”

Molnár Attila: „Én kifejezetten nem szeretem a nyílt területen rendezett versenyeket, de igenis tökéletes volt egy jó éjszakai versenyre a terep. Tudni kellett tájékozódni a lapos nyílt és ligetes részeken. Nyilván egy gyertyával nem volt jó kimenni, mert nem látott semmit az ember.”

Tálas Sándor: „Hát, ha tapasztaltabbak mondják, hogy a szerencsefaktor nagyobb volt a kelleszténél, akkor nagyon örülök a szerencsémnek! (Péterrel azonos pályán 22-ből 20 pont csont nélkül megvolt, kétfőre meg összesen tettem 30 másodpercet.) Szerencsefaktor leszámítva, köszönet a rendezőknek ezért a nagyon élvezetes és korrekt éjszakai OB-ért!”

A pótszimból sztorija

Versenyzőként és versenybíróként már számtalan rendezői hibával szembesültem 40 éves tájfutó múltam során. Akadtak közöttük jelentéktelenebbek, súlyosak és botrányosak is. Egyszer például – még hajdanában – a tokaji Kopasz-hegyen rendezett országos csapatbajnokságon az akkor a legjobbak közé számító Csonti, mintegy kritikaként, egy szál alsógatyában, bozótruháját kezében lóbálva slattyogott be a célba, azt kiáltozva: „Leadom a szerelést! Leadom a szerelést!”

Előfordultak egyéb hibák is, kódcserek, rossz vagy térképhi-bás helyen lévő pontok, óvások, megsemmisített eredményű

kategóriák és újrarendezett bajnokságok. De amikor a tájfutó 4 évtized rutinjával a háta mögött azt gondolná, hogy őt már nem érheti meglepetés, mert nemigen tudnak neki újat mutatni – hát ez tévedés! Legalább akkora, mint amilyenek az idei éjszakai OB F55 kategóriájának közel 20 indulója áldozatul esett.

Én is itt versenyezve a saját bőrömön tapasztaltam meg egy eled-dig számomra ismeretlen hibatípus következményeit. S habár mindegyikünk ugyanazokat a kellelékeket, térképet és pótszimbólt vette fel a rajtban, tehát a feltételek teljesen egyformák voltak, ki-ki rutinosága, vérmérséklete és váratlan helyzetekben megszokott reakciói révén másként élte meg a bosszantó esetet.

A galibát a pótszimból okozta, ami egy olyan extra szolgáltatás, amit a versenybírószám nem köteles biztosítani, a versenyzők pedig szintén nem kötelesek igénybe venni. Mégis elterjedt a népszerűsége, indokolt is, épen praktikussága miatt. Mert ha nem viszem magammal a csuklómon, akkor elég sűrűn origamizhatok a térképpel, hogy az azon lévőv láthassam. Ezért, ha adnak, szinte mindenki visz belőle.

Így tettem én is az újdörögdi rajtban. Alaposan megnéztem, nehogy más kategóriájú vegyem el: F55 5260 m, 210 m, ez az. A térképet is jól szemügyre vettem (húztam már én is rosszat...), a rányomott szimból is stimmelt: F55 5250 m, 210 m. Ezt konstatálva azon nyomban le is hajtottam a szimbólt és csak a pályára koncentráltam. Meglátja, még talán félhangosan motyogtam is valami olyasmit a bajuszom alatt, hogy: „Hú, ez nehéz lesz!” És már rajtolhattam is.

Óvatosan, nem túl kemény iramban, iránymenetben futottam az első pontra. Jött is szépen. A második sem okozott gondot, a metsződesben már villant is a bőja fényvisszaverő csíkja. De mi ez? A kód nem stimmel! A pótszimból szintet 41, ezen meg 117 van. A fenébe! Pedig biztos, hogy jó helyen vagyok! Kihajtottam a térképet, s no lám: a rányomott szimbólom meg szintén 117. És 16 ellenőrzőpont, mint a pályarajzon, a pótszimbólom ellenben csak 15. Akkor ez teljesen egyértelmű, rossz a pótszimból!

Innentől kezdve nem is foglalkoztam vele, tehát alig néhány másodperc alatt megoldottam a nem várt feladatot. S miközben sűrűn hajtogattam ki-be a térképet a kódok ellenőrzéséhez, épp úgy, mint amikor még nem találták fel a pótszimbólt „intézményét”, igyekeztem minél gyorsabban teljesíteni a benyomatott pályát. Ez a szokásos éjszakai keveréssel és bizonytalanságokkal nekem 60 perc 10 másodperc alatt sikerült. A célba érve szinte azonnal megmutattam Dr. Hegedűs András ellenőrző bíró sporttársamnak a térképen lévő és a pótszimbólt: ez a kettő bizony nem azonos, bár annak kéne lennie...

Részemről ennyi volt a pótszimból sztorija. Csak azon csodálkoztam, hogy ezt a számomra is váratlan és bosszantó, de végül is igen egyszerű „pluszfeladatot” a mezőny zöme, köztük a papírforma szerint a bajnoki címre és dobogóra esélyesek sem tudták ilyen könnyen megoldani.

Kovács Attila
Zöld Sportok Clubja, Miskolc

Az F55 kategória újrarendezése: augusztus 26. szombat, Hosszú-hegy, Szurdok parkoló. (Lásd a Versenynaptárt!)

Színes

HSE féloldal

Graffic Com féloldal

Megjelenési lehetőség a Sport1 csatornán

A marketing és média bizottság a Sport1 csatornán a Futásban magazin keretében garantált megjelenési lehetőséget tud biztosítani a következő feltételekkel: a gyártási költség 20 000Ft+ ÁFA / perc, melynek 50%-át a bizottság a saját éves költségvetéséből fedezi. 3-5 perces műsoridő rendelhető, melyben a szponzorok is megjelenhetnek. Az adás minden szombaton délelőtt 10 órakor, ismétlés vasárnap délelőtt 9 órakor van. A költségnövekedés oka, hogy a sportcsatorna a sugárzási időért díjat szed a műsorkészítőktől. A konstrukciót az MTFSZ elnöksége a 2006. június 12-én tartott ülésén a marketing és média bizottság éves munkatervének beszámolójának részeként tudomásul vette.

Eljárási díj

Megjelent a 33/2005. KvVM rendelet módosítása és május 2-án hatályba lépett. Eszerint csak az 500 fő (versenyzők) feletti rendezvények esetén kell 50.000 Ft eljárás díjat fizetni.

Versenynaptár

A 2007-es előzetes versenynaptár megtekinthető az MTFSZ honlapján.

Sportldent rendszer üzemeltetése

Pályázatot írtunk ki a Sportldent rendszer 2007. és 2008. évi üzemeltetésére, valamint a 2008. évi Hungária Kupa, bajnokságok, WRE és kiemelt rangsoroló versenyek rendezésére. Részletek a honlapon ill. a lap jelen számában találhatóak.

Pályázati felelős

Július 1-jétől az MTFSZ új pályázati felelőse Korik Vera.

Felnőtt VB versenyszámonkénti indulás

Csapatvezető: Hegedűs Zoltán

Makrai Éva		Középtáv	Sprint	Váltó-2
Szerencsi Ildikó	Klasszikus		Sprint	Váltó-3
Kelemen Bernadett		Középtáv	Sprint	Váltó-1
Simon Ágnes	Klasszikus			
Kovács Ádám	Klasszikus		Sprint	Váltó-2
Vonyó Péter	Klasszikus	Középtáv		
Dénes Zoltán	Klasszikus	Középtáv		Váltó-3
Józsa Gábor			Sprint	Váltó-1

Főiskolás VB versenyszámonkénti indulás

Csapatvezető: Hédi Csaba (MEFS), Less Áron (MTFSZ)

Kelemen Bernadett	Klasszikus		Sprint	Váltó-1
Szerencsi Ildikó		Középtáv	Sprint	Váltó-4
Domján Zsuzsa	Klasszikus	Középtáv		Váltó-2
Gyurkó Fanni	Klasszikus		Sprint	vegyesv.
Zsigmond Száva		Középtáv		vegyesv.
Fekete Zsuzsa	Klasszikus	Középtáv		Váltó-3
Kovács Ádám	Klasszikus		Sprint	Váltó-4
Harkányi Zoltán	Klasszikus	Középtáv		Váltó-2/3
Koprivanecz Imre		Középtáv	Sprint	Váltó-3/2
Bogos Tamás	Klasszikus	Középtáv		vegyesv.
Scultéty Márton	Klasszikus	Középtáv		vegyesv.
Józsa Gábor			Sprint	Váltó-1

Tartalék Hrenkó Ivett és Szundi Attila

TÁJFUTÁS

A Magyar Tájékozódási Futó
Szövetség lapja

2006. 6. szám

Kiadja a Szövetség:

A kiadásért felel:

Less Áron

Alapító főszerkesztő:

Skerletz Iván

Főszerkesztő:

Hites Viktor

Állandó munkatársak:

Scultéty Márton, Sárecz Lajos,
Cserpák Zsolt, Madarassy Pál,
Kelemen János, Zentai József,
Mihácz Zoltán, Ács Gábor

Fotók:

Nemesházi László, Máthé István

ISSN 0133-4697

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzárta megjelenik

6.	07. 11.	07. 21.
7.	08. 29.	09. 08.
8.	09. 26.	10. 06.
9.	10. 24.	11. 03.
10.	11. 21.	12. 01.

Szerkesztőség:

MinSport Bt.,
Telefon: 88/421-404
8200 Veszprém,
Gyöngyvirág u. 16/F
E-mail: tajfutasi@freemail.hu

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

A szövetségi kapitány a válogatott keretről:

MIK A LEGKÖZELEBBI TEENDŐK?

Először egy rövid értékelés a tavaszi versenyekről. Április végén egy háromnapos eseményen vettünk részt, amelyen mindhárom távon kipróbálhattuk magunkat a – Tio-milán szereplő legjobbjaikat nélkülöző – cseh élmézőny-nyel szemben. Június elején a Thermenland Open, majd két hétre rá a Cseh Középtávú Bajnokság következett. Mindhárom alkalommal megmutatkozott, hogy jelenleg kevés olyan versenyzőnk van, akik kellően erős iram mellett hibátlanul tájékozódva, végig koncentrálnva teljesíteni tudják a tájfutó pályát. A pozitívum az, hogy vannak néhányan, akik képesek a legfontosabbra, a feladat teljesítéséhez szükséges magas szintű összpontosításra. Ebből a szempontból Makrai Évát, Kovács Ádámot, Gösswein Csabát, Vonyó Pétert emelném ki, és nagy örömmre az újra eredményes Domonyik Gábort. Ifik is letették névjegyüket a felnőtt mezőnyben: elsősorban Öry Eszter, Lenkey Zsolt, Kerényi Máté. Mindannyian elkötelezettek és elszántak, céltudatosak és szorgalmasak, további fejlődésre képesek. Rajtuk kívül is van néhány ígéretes versenyzőnk, akik szeretném, ha eljutnának a legjobbak közé és nemcsak itthon.

Az idei világversenyeken – Felnőtt EB, Ifi EB és Junior VB – megmutatkozott, hogy a nemzetközi élmézőny egyre sűrűbb: mind több és több ország versenyzői eredményesek – elmúlt a skandináv hegemonia – és nagyon kicsik a különbségek. Ebbe a mezőnybe kell betörnünk, itt kell helytállnunk, ez nehéz feladat.

Szövetségi kapitányként a legfontosabb feladatom a sikeres 2009-es VB szereplés elősegítése. Amikor beosztottam a négy év feladatait, akkor az idei évet a nemzetközi eredmények megalapozásaként jelöltem meg, amikor a jelölteknek meg kell ismerni azokat az ellenfeleket, akikkel fel kell venniük a versenyt. Ez szükséges a további felkészülés sikere érdekében. Máris látható, hogy többen elindultak ezen az úton, sőt, akik a részdíkok tanulsága szerint már most is több átmenetben fel tudták venni a jobb iramát, azok képesek elérni a vágyott célt. Nekik az a feladat a felkészülés során, hogyan tudják a kellő iramot a rajtól a célig tartani. Náluk ez már nem csak, és nem elsősorban fizikai kérdés, a lelki felkészülés fontosságát jelzi.

Mint említettem, a fő cél a 2009-es hazai VB sikere, amit én úgy fogalmazok meg, hogy egyszerűen eredmények elérése. Ennél többet három okból sem mondok: egyrészt a 10-en belül nagyon kis különbségek döntenek, ami már nem tervezhető, másrészt a csúcseredmények elérése nagy lelki megterhelés, nem akarom azzal terhelni a versenyzőt, hogy én mit várok tőle, harmadrészt, aki idáig eljut, annak már az egyéni ambíciói a meghatározók, ehhez kell megad-

ni a segítséget, ami a klubedző, (pszichológus,) szövetségi kapitány együttműködéséeként lehet eredményes.

Áttérve az előttünk álló feladatokra, most nem a még hátra lévő két világversenyyel akarok foglalkozni, azok részben lezajlanak az újság kézhez vételéig, hanem az őszi eseményekre. Csapatot kívánunk indítani a Junior Európa Kupán Svájcban, október első hétvégéjén. Itt 20-as és 18-as kategória van, tehát a csapatösszeállítást a két szövetségi kapitány közösen teszi meg. Ez az év vége felé újabb alkalmat ad erős ellenfelekkel való összecsapásra, és az addig szerzett tapasztalatok birtokában a saját lehető legjobb teljesítmény elérésére.

Korábban, még szeptember utolsó hétvégéjén kerül sor a Cseh Egyéni Bajnokságra (klasszikus táv). Ez északon, a homokkővek között lesz, ami kétszeres csemege számunkra: egyrészt a terep, a maga különlegesen nehéz tájékozódásával, és természetesen a mezőny, amiben helytállni nagy fegyvertény. Itt már az A döntőbe jutás is komoly eredmény, de aki igazán jó akar lenni, ezzel nem elégedhet meg.

Mindenkit várok erre a versenyre, aki jövőre válogatottként akar szerepelni. Egyrészt erőfelmérésként, másrészt felkészülésként („itt rá vagy kényszerítve a maximális tempóban való hibátlan tájékozódás alkalmazására, persze erre fel is kell készülnöd itthon”), harmadrészt pedig, itt már teljesíthető lesz a jövő évi válogatási alapkövetelmények egyike, a cseh rangsoroló %.

Eredeti terveim szerint ez a verseny válogat a 2007-es Junior VB-re, ha a repülőjegyet már szeptemberben meg kell venni. Abban az esetben, ha ez még nem ilyen sürgős, ez a bajnokság akkor is döntő mértékben esik latba a válogatáskor. Már most kell készülnünk erre az eseményre, mert az ausztráliai Junior VB egyrészt nagyon drága verseny, másrészt aki jó eredményre képes – és ezt előzetesen bizonyítja – annak az ottani terep nem jelent különlegességet, tehát van esély jól szerepelni.

A szövetségi kapitány számára nagy jelentősége van a hozzáállásnak, az elszántságnak, az elkötelezettségnek. Ha ez magas szintű koncentráloképességgel társul, az már a siker alapja. Ugyanis aki ezekkel a tulajdonságokkal rendelkezik, az maga fog olyan munkát végezni, hogy sikeres legyen. Tehát én őket keresem, nekik akarok szakmai segítséget nyújtani. A jó hír az, hogy ezek a tulajdonságok, képességek fejleszthetők, és aki eddig nem bizonyított, az is előre léphet.

Azért lényeges ez számomra, mert az írásom elején megemlített versenyzőknél többre lesz szükség a 2009-es magyar csapatban, többen indulhatnak magyar színekben. Azonban csak annak lesz helye valóban, aki „leteszi névjegyét”. Erre várom továbbiak jelentkezését, személyesen

akár, de legfőképpen eredményekkel – nemzetközi eredményekkel.

A legközelebbi írásomban részletesen benne lesznek a jövő évi fizikai követelmények (is). A versenyeredmények közül pedig változik az elérendő Világranglista helyezés, 180-nál (felnőtt férfiak) és 150-nél (felnőtt nők) jobbat kell majd elérni. A cseh rangsoroló versenyeken teljesítendő %-ok 118-ra csökkennek, amit jövőre már négyszer kell teljesíteni (ez már elkezdhető a szeptemberi bajnokságon), a legesztantabbaknak javasolom a 6-szori indulást, mert azzal már az éves rangsorra fel lehet kerülni, melyet a 8 rangsoroló (ZA) versenyből és a 3 bajnokságból számolnak.

Ahhoz, hogy a közös céljaink teljesüljenek és sikerüljön betörni a nemzetközi élmezőnybe, a jelenlegi ismereteim szerinti edzőmunkákat növelni és változtatni kell. Az átlagos heti adagot fel kell emelni 100 (hölgyeknél 70) km fölé (alapozáskor min 120/90). Sokaknak növelni kell a hosszú futások távját, mindenkinek sokkal több edzést kell végezni erdei terepen (a nagy versenyeken hamar elfárad, aki erdei részei nagy részét utakon futja). Ez különösen érvényes azokra, akik döntő mértéken atlétikai edzéseket végeznek, ami rendkívül hasznos, nagyon erős iramot alakít ki, de hosszú időn keresztül kizárólagosan végezve a tereptől és a tájékozódástól is elszakít az ember, tehát meg kell találni a kellő összhangot és a kellő „tájfutó” mennyiséget a rekortán mellé.

Elkerülhetetlen az iramfutások rendszeres teljesítése. Ez alatt az időre futott kb. 6-16 km körüli futásokat értem, amit végig maximális tempóban futtok lehetőleg azonos körökön. Egyrészt a mért távokon való fejlődés megadja a visszajelzést a fejlődésről, ami önbizalom-növelőként nélkülözhetetlen, másrészt, aki nem szokja meg, hogy a versenytáv (versenyidő) tartamának megfelelő hosszon végig képes legyen 180 körüli pulzuson teljesíteni, az el se induljon a nagy versenyeken, mert lassú lesz. A dolognak ez a része atlétikusan is teljesíthető.

Az igazán jóktól (és ki nem akar az lenni?) még azt is várom, hogy a legjobb versenyszámunknak megfelelően legyen minimum egy terepkontroll-körük is. Ez Simone Luderhez hasonlóan meg lehet úgy csinálni, hogy vegyük pl. az elkövetkező dániai VB pályáit és a győztes útvonalnak megfelelő táv és szintkülönbség számai alapján kell valahol itthon kijelölni egy kört az erdőben és azt lefutni addig, amíg el nem ér a győztes idejét, vagy jobbat. Próbáld meg, és írd meg hogy sikerült (elsőre, másodikra, stb)!

Nagyon sok technikai feladatot kell végezni: egyrészt „alpozó” jellegűeket: egy-egy technikai részem gyakorlása közepes iramban hosszú távon (8-15 km-en át), másrészt rövidebbeket, esetleg többköröseket egyiramban részint normál pályán, részint ez is részelemenként. Ezek nem elhanyagolhatók, mert az ellenfelek nagyon jól tájékozódnak, erős iramban is (idén megtapasztalhattuk, hogy akár szinte áthatolhatatlan és átláthatatlan bozótosokban

is). Jó hír azonban, hogy aki hátrányban érzi magát még a hazai mezőnyben is, az heti két ilyen edzést végezve hosszú időn keresztül (a többi edzés mellett) nagyon komoly fejlődést érhet el, és megelőzheti az ellenfeleit.

Az ideai eddigi világv versenyek megmutatták, hogy még azok is, akik jól felkészültek, nagyon nehezen hozzák ki magukból a legjobb formát. Nem elég tehát eleget és jól edzeni, az adott helyen és időben teljesíteni kell! Nem mások és nem másutt. Ehhez pedig maximálisan és tartósan koncentrálni kell tudni. Ezt is fejleszteni kell, mégpedig ehhez értő szakember segítségével és megfelelő módszerekkel. Ez a szakember lehet az edző is, vagy egy másik edző, vagy sportpszichológus. Ha viszont erre nem készülsz, lehet hogy hiába edzettel, mert más fog nyerni. Én is tudok segítséget ajánlani.

A legjobbjaink felkészülésében néhány további dolog különösen fontos:

1) Legyen edző! Mindenképpen egy tájfutó szakemberrel kell megbeszélkedni a célkitűzéseidet, az edzésterv fő vonalait és egyes edzéseit, valamint vele kell értékelned az elvégzett munkát. Ha atlétikusan edzel, akkor is kell egy tapasztalt tájfutó, akivel együtt dolgozol, ha a fő céljaid tájfutásban vannak. Tudnom kell, ki ez az ember, hiszen együtt dolgozunk.

2) Legyen edzésterved! Kell egy egész éves váz, ami a legfontosabb versenyre van felépítve és tartalmazza a fő versenyeket, a terhelés elosztását, a heti terjedelmet (km), a fő edzéstípusokat. Ezt a tervet ismerni kell a szövetségi kapitánynak is. Ezen kívül kell a napi munkát megtervezni rövidebb időszakokra, az addig elvégzett értékelve.

3) Legyen edzésnaplód! Lehetőleg elektronikusan vezetve, ami tartalmazza az össze fontos adatot, áttekinthető formában, köztük természetesen azokat is, amelyek az edzésnapló kivonathoz szükségesek a szövetségi kapitány számára.

Fentiek nem adminisztratív kööttségek, hanem az élvonalbeli sportolók nélkülözhetetlen módszerei. Elsősorban Neked segítenek a Te sikeredet szolgálják, mert nyomon követhető az elvégzett munka és ennek alapján oldható meg az értékelés, másrészt a kapcsolattartásban az információáramlás is csak így valósítható meg.

A válogatott vezetése az eredményesség érdekében dolgozta ki a Prémium rendszert, amelyben a kényszerűen a résztvevők által befizetendő összeg részaránya csökkenthető egészen a nulláig a Világversenyen elért teljesítmény alapján.

Ahhoz hogy további támogatást tudjunk biztosítani, a Ti feladatokat sem elhanyagolható. Kiemelkedő eredmény esetén több esély van anyagi források megszerzésére. Természetesen tudom, hogy nem lehet egyből a dobogó legfelső fokára ugrani, a cél felé hosszú út vezet, de én bízom Bennetek és abban, hogy sikeresek lesztek!

Hegedűs Zoltán szövetségi kapitány

LESZ-E A TÁJFUTÓKNAK NAGY CSALÁDJA?

Költői kérdés, mert minden bizonnyal állítja ma is közülünk legtöbb „hívó”, hogy mi azok vagyunk. Példa erre a sok rajtlista, ahonnan szemezgethetnének a Hegedüsöktől a Tölgyesikig. Sértődés ne essék, ha a sort most nem folytatom. Inkább az odavezető útról szólnék többet. Arról ki-kit csalt ki először az erdőbe.

Ha csak a szeniorok egyre népesülő táborát tekintem kiindulási alapnak, talán nem járok messze az igazságtól. Úgyis írhatnám: az alma nem esett messze a fájától. Vagyis apuka, anyuka, korán elvitte kisfiát, leánygyermekét. Hadd szívjon friss levegőt, tájfutó élményeket. Ez ugye evidens? Arra tanítjuk csemetéinket, amiben otthon vagyunk. Együtt fut az egész család, akár nagy- és dédnagypapáig.

Az ám! De van egy másik verzió is. Amikor a kisiskolást fedezik fel az edzők, az utánpótlással foglalkozók. Erről kellene többet értekezniünk, hatásos módszert kitalálnunk: mi legyen ilyenkor a szülőkkel? Akik így, vagy úgy – kimaradtak a sportág vonzásából, jószerivel tájolókat sem fogtak a kezükbe. Szóval a kísérők és még csak nem is kísérők érdekldésének felkeltéséről, annak állomásairól próbálkozom meg eszmefuttatással. Belekóstoltam a Diákolimpia országos döntőjébe. Annak is a rajtoltatásába. Ahol mindenki, aki rajtszámot kapott, legalább egyszer visszaköszönt. Elszomorodva láttam, milyen kevés kísérő jött el, akárcsak odáig is. Apuka, anyuka otthon – örül ha gyermekét mások (lásd edzők, szervezők) elviszik, foglalkoznak vele. Talán még az anyagi pluszterhetet is vállalják. De vele menni, netán adj uram, istenem még a pályán is követni – ez már nem szokás. Az okokat keresni sem kell, szülői magyarázkodásból 99-et is fel tudnák sorolni. Viszont egy szó, mint száz – mi sem teszünk meg mindent a helyzet javításáért, a változtatásért. Se szeri se száma a kategóriáknak. Ám vegyespáros, házaspáros versenyek kiírása a régmúlté. Az erdőben kószáló kísérőt a versenyszabályzat tiltja ki, a szurkolás a kordonig megengedett. Hogy az erdőben, a pályán mi zajlik, azt mi tudjuk futók, amikor egy-egy tanácstalan kezdő útbaigazításért megállít. De jó lenne sokszor leállni, aztán részletesen elmagyarázni felnőtt észszel, most ugyan mit látsz, merre menjél és miért. A gyerek, ha otthon mesél (ha ugyan mesélhet – és

hallgatják kíváncsian?!) az már nem ugyanaz. Az élmény varázsát ékestelló prózaírók sem tudja visszaadni. Szóval valami mindig hibádzik.

Visszatérve a diákolimpiára: a két 10 D pálya szalagozását bontva, azon gondolkoztam, hány és hány szülő végigmehetett volna ezen – a kezdeteiket elsajátítva. Csak hát többségük el sem utazott a gyerekekkel. (Itt most nem az aktív tájfutó családokról van szó!) A kategória győztesek, helyezettek minden bizonnyal egyedül is célba találhatnak. A kezdőnek meg édes mindegy, hogy a pályán ki igazította útba. A legkisebbeket a gyerekversenyen még a szülő kíséri kézenfogva. Szerencsés az a család, ahol két vagy három gyerek is tájfutó lesz. Legalább egymástól példát vehetnek. Ilyen konkrét esetet a fotómelléklettel mutatok be. A szülők közül viszont eddig sajnos csak az anyukát lehetett jó néhány siker után annyira felvillanyozni, hogy a pályára menjen.

Kellenének a közös kategóriák! És nem csak a nyílra gondolok. Kezdetben talán csak a hivatkozott 10 D lehetne – a szomszéd országos mintájára – egy a (kezdő) szülők számára is nyílt. Ugyan mit számít, ha gyermekük egy kis segítséggel jutott előbbre? Sokkal többet használna, ha nyernék egy újabb családot. Horváth Marci és Gergő anyukája egy kis rábeszélés után végigment már Gergő pályáján, és rögtön látta, milyen sokat számít még ezekben a kategóriákban a sajtosrend. Hogy a gyerekeknél az együtt futás mennyivel gyakoribb. Hogy a korai eredmény centríkusság hány kedvetlen résztvevőt talál a gyerekek között? Akik hazamenve nem tudnak semmit sem felmutatni, szülőben kíváncsiságot ébreszteni? Az oklevelek kimentek a divatból, pedig gyerekkategóriákban kaphatna minden résztvevő valami hasonlót. Szülőlknek meghívót a következő alkalomra...

Kincs egy odaadó szülő, egy sportággal megfertőzött pedagógus. Hajtsunk hát értük, ha kell kisebb engedmények árán is. Nem biztos, hogy minden család költségvetése elbírja a közös hétvégeket. Sőt biztosan nem. Értük is fájhat a szívem. Ám igazából azokért a (nekem) „csöppsegekért” szorult valami a torkomba, akiknek a befutásánál nem állt szülő a kordon mellett.

Ugyan már, hogyan leszünk nagy család, ha szeniorjaink is előbb utóbb kikopnak a rajtlistákból? A diákolimpiára meg nem jön se szülő, se pedagógus...

Hornák Zoltán Endre

Pályázati felhívás

Az MTFSz naptár bizottsága pályázatot hirdet a 2008. évi bajnokságok, Hungária kupa, világranglista versenyek és kiemelt rangsoroló versenyek megrendezésére.

Bajnokságok és Hungária kupa

A bajnokságok és a Hungária kupa tervezett időpontjai:

2008. április 5.	Hosszútávú
2008. május 3-4.	Diákolimpia
2008. május 31.	Éjszakai
2008. június 21-22.	Középtávú és váltó
2008. augusztus	Hungária kupa
2008. szeptember 6.	Rövidtávú
2008. október 18-19.	Csapat és egyesületi váltó
2008. október 24-25.	Normáltávú selejtező és döntő

Indokolt esetben az időpontok és a párosítások módosíthatóak.

A bajnokságok rendezőivel az MTFSz szerződést köt. A szerződés tervezett szövege a szövetségi irodában megtalálható. A pályázóknak vállalniuk kell, hogy 1 évvel a verseny előtt felveszik a kapcsolatot a kijelölt Szövetségi Ellenőrzőbíróval és együttműködnek vele a Szövetségi Ellenőrzőbírói Rendszer szabályai szerint.

A bajnokságokra és a Hungária kupára a pályázatok beküldési határideje 2006. augusztus 15. Eredményhirdetés szeptember 15-ig.

Világranglista és kiemelt rangsoroló versenyek

Magyarország minden évben 3 világranglista versenyt rendezhet. Az Ausztriával évente váltakozó országban megrendezett Thermenland Open nem csökkenti ezt a keretet. A világranglista versenyek rendezési jogáért 200 EUR-t kell fizetni az IOF-nek. A verseny ellenőrzőbírójának IOF jogosítvánnyal kell rendelkezni. További feltételek megtalálhatók az IOF honlapján. A világranglista versenyek automatikusan megkapják a kiemelt rangsoroló verseny jogot is.

A kiemelt rangsoroló versenynek számít a 4 nappali egyéni bajnokság (rövidtáv, középtáv, normáltáv és hosszútáv), továbbá a 4 magyar világranglista verseny. Jelen pályázat alapján további 4-6 kupaverseny nyerheti el a kiemelt rangsoroló besorolást.

A kiemelt rangsoroló versenyekkel szemben támasztott feltételek megtalálhatóak az MTFSz

honlapján. A kijelölés fontos szempontja a versenyek megfelelő térbeli és időbeli eloszlása, ezért célszerű a pályázatban több időpontot és helyszínt is megjelölni.

Kiemelt rangsoroló versenyekre (beleértve a világranglista versenyeket is) a pályázatok beküldési határideje 2006. szeptember 30.

Általános tudnivalók

Kiemelkedő nemzetközi események 2008-ban:

2008. június vége	Ifi EB	?
2008. július	Mesterek VB	POR
2008. július	Junior VB	SWE
2008. július 10-20.	VB	CZE

Ünnepnapok a versenyidényben:

Húsvét: március 23., Pünkösöd: május 11., Március 15.: szombat, Május 1.: csütörtök, Augusztus 20.: szerda, Október 23.: csütörtök, November 1.: szombat.

Szokásos ballagási időpontok: Középiskola: május 10. Általános iskola: június 6-21.

A pályázni az MTFSz portál adattárából letölthető jelentkezési lappal lehet, melyet e-mail-ben kell elküldeni Hegedüs Andrásnak (ahegedus@cib.hu). Ehhez csatolni kell egy legfeljebb 1 oldalas levelet, amelyben a rendezőség vállalja a pályázati feltételek betartását. Ugyanebben a levélben lehet ismertetni azokat a rendezési elképzeléseket, amelyek az adatlapról nem derülnek ki.

A pályázatok elbírálásának elsődleges szempontja, hogy a rendezvények magas színvonalúak és igazságosak legyenek. További szempont, hogy a bajnokságok évről évre változó terepen és rendezőkkel kerüljenek lebonyolításra. Új vagy hosszú ideje nem használt terep választása előnyt jelent.

A pályázatok beküldésének határideje és elbírálása kétlépcsős, hogy az első körben sikertelenül pályázók próbálkozhassanak a második körben.

A bizottság örömmel fogad javaslatokat a 2009-es versenyekre jövőre kiírandó pályázattal kapcsolatban.

Tájékoztatásul közöljük, hogy a 2009-es VB előkészítő versenyek sorában szerepel a 2008-as Normáltávú bajnokság, melynek megrendezésére a DTC pályázatot fog benyújtani.

INFORMATIKAI FEJLESZTÉSEK

A magyar tájfutás informatikai téren a SportIDENT bevezetése óta nem tett akkora lépést, mint amire éppen most készül. Az Informatikai Bizottság több éves tetszhalál után tavaly vágta abba a nagy fába a fejszéjét, amely több, egybefonódó, de egyenként is elég méretes fejlesztést takar. Mivel e munka gyümölcseit nem sokára mindenki élvezheti, ideje megismerkedni velük. Lássuk, mik is ezek!

Arcunk a világ felé

Sokáig nem volt egyértelmű sikertörténet az MTFSZ hivatalos portálja. A méltán népszerű, de nehezen fenntartható Lazarus után nekifutott a feladatnak egy fejlesztés, amely azonban idő előtt elhalt, maga mögött hagyva egy használható, de mindenképpen meglehetősen félkész alkalmazást. Sokáig ez így is maradt. Talán kívülről nem is látszott, hogy mi a baj vele, mert leginkább a karbantartáshoz szükséges felületek hiányoztak, de tény, hogy ezzel a munka nem volt minden esetben öröm.

Végül maga az adminisztrátor, Gerzsényi Zsolt elégelte meg a dolgot, és a Joomla nevű nyílt forráskódú, ingyenes keretrendszerrel felhasználva készített egy sokkal barátságosabb és főleg könnyebben kezelhető, robusztusabb és sokoldalúbb tesztverziót, amelyet pár hónapja a nagyközönség is élvezhet, és amely jó eséllyel végleges is marad. A kész keret magával hozott olyan funkciókat,

amelyeket eredetileg nem is terveztünk, például nagyobb publikációk közzéadására, hírlevelet, képgalériákat tud kezelni stb., kis túlzással azt mondhatjuk, hogy mindent tud. Mindent, ami szokásos.

Sajnos, nekünk azért még van pár olyan feladatunk, ami nem szokásos, és ezek pont a számunkra legfontosabbak. A szemfűlesek egyes oldalakon (pl. versenynaptár, versenyzők adatbázisa) még felfedezhetik az előző fejlesztés maradványait, ennek az az oka, hogy ezek a felületek nem illettek bele a Joomla szabvány moduljai közé, de mint külső hivatkozás egyszerűen belinkelhetők voltak, csak egy új design kellett mögéjük, hogy annyira azért mégse lógjon ki a lóláb. Ez így nem feltétlenül végleges, a Joomla kiterjeszhető, tehát van rá esély, hogy egyszer majd ezeket is hozzávárjuk a kerethez.

Ha a teljes integráció még várat is magára, mindenképpen jó úton vagyunk egy igazi profi portál irányába. A cím nyilvánvaló: www.mtfsz.hu de a külföldiek kedvéért ide mutat a www.orienteeing.hu is.

Mi áll a háttérben?

A másik nagy volumenű vállalkozás – tulajdonképpen mindennek az alapja – a versenyzők, egyesületek, versenyengedélyek adatkörének rendbetétele volt. Ezt a nem kifejezetten szép feladatot Scultéry Marci nyerte meg magának. Több adatbázis (SI, MTFSZ, SIR) több ezer bejegyzésének összefésülése után mostanra talán már elmondhatjuk, hogy közelítünk a Nirvána felé, amely egyetlen, naprakész és folyamatosan karbantartott adatbázis jelentene minden tájfutással kapcsolatos entitás (egyen illetve szervezet) mögött.

A tökéletességhez azonban állandó karbantartás is kell, amihez két válogatott szereplés között Józsa Gábor készít alkalmazást. Ha elkészül – ami pedig nagyon hamar várható – már csak az adminisztrátorok szorgalmán múlik, hogy az adatbázisunk a valóságot tükrözze és a gyakorlatban is használható legyen. Vele párhuzamosan Nagy Gergő programozza a versenynaptár modult, amely az egyrészt az előző portáltól visszamaradt versenynaptár leváltása miatt szükséges, másrészt fontos építőköve lesz az online nevezési rendszernek (ld. később).

Persze, ezt a bennfenteseken kívül senki nem fogja látni, de azért mindenki örülhet majd az ebből származó előnyöknek, illetve az erre épülő fejlesztéseknek.

Rangsorolunk

Az év végi rangsorok készítésének eddig megszokott módja több okból sem maradt tartható. Egyrészt, változott a rangsorolás rendszere, méghozzá nem is kicsit. Másrészt, eddig is több hónapon át tartó embertelen rabszolgamunka volt a végleges ranglisták elkészítésének folyamata, még akkor is, ha az utóbbi időben már jelentős gépi háttér épült ki ehhez is.

Az SI bevezetése és szerencsés elterjedése azonban mostanra már lehetővé teszi, hogy az onnan nyert szabvány formátumú eredménylistákat automatikusan, különösebb emberi beavatkozás nélkül alakítsuk át ranglistává. Csak hát valakinek meg kell írni azt az alkalmazást, amely az SI kimenete (vagy az azt imitáló szabvány formátum) és a mi rangsorunk között az átjárást biztosítja. Ezt megint csak Gábor vitte el, és ez idő tájt fejleszti is bőszen. Ígérete szerint, ha majd látja a fényt az alagút végén, külön cikkben fog beszámolni

ennek minden rejtett titkáról. Ez pedig, úgy tűnik, hamarosan bekövetkezik.

Viszonylag kritikus határidőnek tűnik az év vége, hiszen használatba venni majd akkor kell, de a jövőben sokkal intelligensebb felhasználásra is lehetőséget ad, mint az évente egyszeri ranglisták legyártása: folyamatosan lehetne figyelni a rangsoradatok alakulását, illetve akár átmenetenkénti részdídkig lebontva mindenkinek minden pontfogását tárolni tudjuk majd. Ez első nekifutásra talán túlzás lenne, de mindenestre a lehetőség adott és a felső határ – ahogy a mi bölcs vezérünk mondta – a csillagos ég.

A rangsorkészítés programja megint csak belső felhasználású lesz, de minden versenyrendező észre fogja venni, hogy az eredményeket mostantól nem HTML (neadjisten egyéb szöveges) formátumban kell benyújtani a Minősítési Bizottság felé, hanem sokkal inkább az SI által generált, kevésbé olvasható CSV-ben.

Online nevezési rendszer

Végül az egyik legizgalmasabb vállalkozás az MTFSZ új informatikai stratégiájában a központi, adatbázis alapú, online nevezési felület megvalósítása.

A probléma minden intéző számára nyilvánvaló: miért kell ugyanazokat az adatokat (név, rajtengedélyszám, dugóka száma) minden versenyre újra előkeresni, majd rágörcsölve a CTRL-C, CTRL+V párosra egész estén át másolgatni? Aki kicsit ért hozzá és dolgozott már fel nevezéseket, az látja: sok egyesület saját alkalmazásokat (legtöbbször Excel-

táblákat vagy előre gyártott Word sablont) hozott létre ennek a kinnak az enyhítésére. Ezek korlátai azonban nyilvánvalóak: a kimenet még mindig csak egy szöveget állomány, amelyet kézzel kell a rendezői programba bevinni, illetve a mögötte lévő adatok karbantartása is az egyesület feladata, és ezért egyáltalán nem biztos, hogy az MTFSZ adatbázisával szinkronban történik.

Hogy a dolog akut probléma, azt mutatja az is, hogy az elmúlt években jó pár verseny nevezéséhez hoztak létre online nevezési felületet, ezek a megoldások azonban igen széles skálán mozogtak. Mindenképpen közös volt bennük, hogy egy szeparált adatkészlettel dolgoztak, amely sok esetben már akkor évekkel elmaradt a valóságtól, amikor a programozó kézhez kapta. Másik közös korlát volt, hogy az egyszerű implementációk mindig csak egyetlen verseny igényeit szolgálták ki, másik versenyre csak a programkód módosításával adtak lehetőséget. Az intézők számára ugyan nagy segítséget nyújtottak, de mégis minden alkalommal új kezelési ismereteket kellett felszedni, illetve – banális probléma, de nagyon élő – új jelszót kellett megjegyezni a használathoz.

Mivel azonban most már úgy tűnik, kialakult egy megbízható háttéradatbázis, lehetőség nyílt, hogy egyetlen, központi alkalmazás jöjjön létre, amely minden versenyt kiszolgálhat. Ezt a feladatot Nagy Gergő illetve Marosffy Dániel vállalta fel – mindketten korábban már programoztak ilyen célú kisrendszert. A készülő rendszer – amely az ENTRY művésznévet kapta – nagyratörő célokat tűzött maga elé:

Elsősorban a versenyek sokoldalú konfigurálására ad lehetőséget, így többnapos, esetenként nem is összefüggő futamokból álló ver-

senyek is beférnek a modellbe, kategóriákkal, nevezési díjakkal, szolgáltatásokkal (szállás, szállítás) és hivatkozásokkal együtt. Ezeket természetesen az ENTRY részletesen meg is mutatja az érdeklődők felé, kis túlzással azt mondhatjuk, helyettesíti akár a kiírást is.

A nevezések három csatornán adhatók le, ezek közül az egyik természetesen az éppen bejelentkezett egyesület saját versenyzőinek megszokott, kijelölésen alapuló felvitelre, de gondolva a külföldiekre, illetve az adatbázisban nem szereplő, esetleg egyesületen kívüli, egyéb versenyzőkre is, lehetséges külön egyesület regisztrálása, illetve minden szervezettől független, egyéni nevezés bevitel is.

A nevezések a felvitellel szinkronban azonnal ki is listázhatók, és ez természetesen több szempont szerint rendezhető.

A legnagyobb újítás az SI felé való import lehetősége, a rendezőknek nem kell tehát többé e-maileket fogadni, visszaigazolni, majd még egy nekifutással felvinni az SI-ben. A rendezőknek ezentúl a konfigurálás után semmi dolguk nem lesz a nevezésekkel! Az emberi közreműködés minimalizálásával pedig a hibák lehetősége is erősen lecsökken.

Az ENTRY alapbeállítás szerint kétnyelvű, ez pedig a magyar és az angol, de elméletileg könnyen átfordítható bármely másik két nyelvre, illetve további nyelvek felvételére is alkalmas.

Az ENTRY debütálása a hódmezővásárhelyi Rövidtávú OB lesz, majd ezt nem sokkal követi az Eötvös EV. Webcím tekintetében az MTFSZ portálja mellett kap helyet: július közepétől elérhető lesz a www.mtfisz.hu/entry, illetve www.mtfisz.hu/nevezes címen.

MTFSZ Informatikai Bizottság

A Tájfutásért Alapítvány közleménye, 1/2006

Az előző években bevált módon, idén is anyagi támogatással segíti az alapítvány az utánpótlás versenyeztetését. Kampányunk ezúttal a nyári időszakot célozza meg. Ilyenkor nehezebb összetartani az iskolásokat, azt csakis rendszeres edzésidőpontokat meghirdető és betartó csoportok tudják elérni. A rendelkezésre álló mintegy 400 ezer Ft kereket a június – szeptember időszakban legalább 5 alkalommal minősítő versenyen értékelhető eredménnyel szerepelt 18 év alatti versenyzők száma alapján osztjuk el. Tehát már önmagában a Hungária Kupa teljesítése is elegendő hozzá, de a kevés utazási költség igényelő regionális rangsorolók is kellő alkalmat nyújtanak a feltétel teljesítéséhez.

A támogatás nyújtásához a szakosztályok részéről csupán igénybejelentés szükséges, melynek határideje 2006. szeptember 30. Az igénylésben csak a következő adatokat kell megadni:

- az egyesület neve,
- a feltételnek megfelelő versenyzők névsora,
- banki számlaszám az átutaláshoz.

A versenyek felsorolása nem szükséges, mivel az 5 eredményes részvételt a központi adatbázisból könnyen ellenőrizni tudjuk.

Az igénylést a legegyszerűbb formában szíveskedjétek megküldeni a gabor.scultety@ceeurope.gm.com címre. Az igénylést vizsgáljuk.

Tájékoztatásul közöljük, hogy 2005-ben a versenyeztetést segítő pályázatunkkal az igénylések alapján a következő szak-

osztályok részére nyújtottunk támogatást:

Debreceni Nagyerdő SK	12 000 Ft
DISz Kulturális és SE	18 000 Ft
Göcsøj KTFE	33 000 Ft
Hegyvidék-KFKI Optimista SK	81 000 Ft
Hegyvidék SE MOM	36 000 Ft
Jászapáti Mészáros Lőrinc DSK	51 000 Ft
Kalocsa SE	30 000 Ft
Pécsi Vasutas SK	45 000 Ft
Sárvári Kinizsi SE	18 000 Ft
Szegedi Vasutas SE	69 000 Ft
Szolnoki Honvéd SE	9 000 Ft
Tipo TKE	51 000 Ft
Veszprémi Bridzs és Tájékozódási SE	24 000 Ft
Zalaegerszegi TFC	12 000 Ft

A fentiekben túl kifejezetten szociális rászorultsági alapon támogatni szeretnénk néhány olyan tehetséges, szorgalmas, már eredményekkel rendelkező 14-16 éves fiatalt, akinek a további fejlődését hátrányos helyzete súlyos mértékben akadályozza. Erre vonatkozó javaslattal Sípos Etelkát kérjük megkeresni (sipieti@freemail.hu).

Ezúttal is kérjük, hogy igyekezzetek támogatókat szerezni a Tájfutásért Alapítvány számára! Adóazonosító számunk: 18829589-1-42.

2006. június 15.

A Tájfutásért Alapítvány kuratóriuma

Jó tanuló – Jó sportoló verseny győztesei

a Műszaki Egyetemen

A Jó tanuló - Jó sportoló díj 50. évfordulója alkalmából a Műegyetem rektora emléktáblát avatott fel a Stoczek épület előcsarnokában. A táblára felkerült az 50 eddigi győztes neve – köztük 6 tájfutóval – akiket a rektor ki is tüntetett.

1955/56	Weichinger András	ötösszázó
1956/57	Szekeres Béla	atléta
1957/58	Veszely Gyula	atléta
1958/59	Horváth Loránd	tájfutó
1959/60	Rázga Tamás	vízilabdázó
1960/61	Bakonyi Péter	vívó
1961/62	Bakonyi Péter	vívó
1962/63	Török Ágnes	vívó
1963/64	Bakonyi Péter	vívó
1964/65	Bakonyi Péter	vívó
1965/66	Mártonffy Lajos	sportlövő
1966/67	Mártonffy Lajos	sportlövő
1967/68	Kulcsár Győző	vívó
1968/69	Csermely József	evezős
1969/70	Lugosi Károly	atléta
1970/71	Ábrahám István	kosárlabdázó
1971/72	Hegedüs András	tájfutó
1972/73	Hegedüs András	tájfutó
1973/74	Halász Mariann	evezős
1974/75	Halász Mariann	evezős
1975/76	Halász Mariann	evezős
1976/77	Szabó István	kajakozó
1977/78	Szabó István	kajakozó
1978/79	Balla Sándor	tájfutó
1979/80	Harkányi Ádám	tájfutó
1980/81	Harkányi Ádám	tájfutó
1981/82	Knébel István	teniszező
1982/83	Laczó László	vívó
1983/84	Leeb Ferenc	tájfutó
1984/85	Szalai Csaba	atléta
1985/86	Lantos Zoltán	tájfutó
1986/87	Daragó László	atléta
1897/88	Farkas András	kosárlabdázó
1988/89	Farkas András	kosárlabdázó
1989/90	Daragó László	atléta
1990/91	Benyó Balázs	evezős
1991/92	Benyó Balázs	evezős
1992/93	Benyó Balázs	evezős
1993/94	Élő Róbert	tornász
1994/95	Domokos András	vitorlázó
1995/96	Zsóka Zoltán	tornász
1996/97	Zsóka Zoltán	tornász
1997/98	Domokos András	vitorlázó
1998/99	Princz Ágoston	vívó
1999/00	Polgár Balázs	atléta
2000/01	Szécsi Zoltán	vízilabdázó
2001/02	Szécsi Zoltán	vízilabdázó
2002/03	Takács Kornélia	sportlövő
2003/04	Varga Tamás	evezős
2004/05	Varga Tamás	evezős

Compas Sport hirdetés

KÖZÉPTÁVÚ ÉS VÁLTÓ ORSZÁGOS BAJNOKSÁG

Június 24-25-én Csehányán, rekkenő hőségben, a Veszprémi TC rendezésében került sor az idei Középtávú és Váltó OB-ra. A jól sikerült bajnokság után heves vita alakult ki a bóják színét illetően.

Néhány vélemény, amely a levelező listán jelent meg:

Zentai József: Gratulálok a KOB-VOB minden rendezőjének nem mindennapi eredményes munkájukhoz. A sok jó és tényleg dicsérendő rendezéstechnikai és lebonyolítási dolgok közepette lehet, hogy egyedül leszek a véleményemmel, de nekem két aprócska negatív felvetésem azért volna. Hát a fene ennél meg ezeket a másoknak bizonyára kíváló színekben pompázó (legalább három féle színárnyalatban) terepre kihelyezett bójákat. Én nem láttam őket még közvetlen pontközelen sem! ...

Egyébként megint megszívtuk az éjszakai kollégiumi szállást. Miskolc, Pécs után most Veszprém is ébrentartott minket hajnalig. Hiába, az élet kinek így, kinek úgy zajlik. A felelőtlenek most sem gondoltak arra, hogy ilyen cselekedettel mennyi embernek okoztak komoly aggodalmat és szakították félbe éjszakai álmukat. Aztán reggel megkialvatlanul irány a VOB.

Nemesházi László: Egy apró megjegyzés: Jó volt! Molnár Peti és csapatának azt üzenem: Csak így tovább!!

Hites Viktor: Először is gratulálok minden résztvevőnek az eredményes versenyzéshez, és én is szeretném megköszönni Molnár Petiéknek a kifogástalan versenyt, a pontok a helyükön voltak, a pályák amiket én láttam korrektek, azt gondolom és másoktól is ezt hallotam, bajnoksághoz méltóak voltak.

Amiket másoktól is hallottam ill. jómagam láttam és tapasztaltam:

– Sokan úgy vélték szerencsésebb lett volna a selejtező és döntő terepválasztása fordítva, hiszen a délelőtti selejtező kevésbé csalános, galyazott részen zajlott, ezenkívül volt a döntőn néhány kicsit „szerencse pontnak” tűnő gyökér, ill. szikla pont, elsősorban gondolom a helyesbítés befejezése óta felnőtt aljnövényszövetnek látszó csalán miatt.

– Úgy tűnt, volt néhány kisebb térképhiba, amelyek azonban nem hiszem, hogy érdemben befolyásolták volna az eredményeket, így ezek közül

azért megzavart egy kicsit: egy régebbinek tűnő magasles (bár az is lehet, egy nappal a verseny előtt került oda) a rajttól kb. 150-200 méterre lévő nyiladékon nem volt felvéve a térképre. Mivel tájoló nélkül futottam, ez egy pillanatra megzavart és meg kellett állnom, hogy nem futottam-e el kilencven fokkal jobbra, mert csak a másik nyiladékon volt magasles jelölve.

– Jól jött a laminált térkép, amikor sikerült a döntőben combig belecúsúsznom a patakba!

– Kicsit hiányoltam a nagyobb sajtómegjelenést, bár tisztában vagyok vele, hogy ez a megyei Naplónál sajnos nem egy egyszerű feladat, még egy OB kapcsán sem, ahol pedig várható volt a Veszprém megyeiek jó szereplése, ami aztán szerencsére be is következett.

– A büfé szerény kínálatát engem is meglepett, azt hittem a két forduló között majd lehet egy komolyabbat kajálni. Így kénytelenek voltunk visszajönni Herendre ebédelni.

– Jó lett volna megoldani, hogy az erdőbe is bejuthasson azért az is, aki éppen nem fut, mert a június végi időpontban lehetett melege számítani. Mi már a május végi diákolimpia célját is azért alakítottuk át, hogy be lehessen húzódni a fák alá hőség esetén, erre szerencsére akkor nem volt szükség:)... Az eredményhirdetést azonban tényleg lehetett volna már az erdőben tartani, hogy a három futás után ne kapjon az ember pont a végén napszúrát. Ráadásul a Kápolna ideális háttér lett volna a fotózáshoz is.

– A váltón lehetett volna egy kicsit „komolyabb” a farsta. Nekem pl. egy olyan versenyzőt sikerült kifognom az F21-es mezőny 29. helyéért folyó csatában, akinek pont ugyanaz volt a pályája végig (!), mint az enyém. Tudom vak véletlen, de pech. Az erkölcsi győzelem talán az enyém, mert az időm jobb, de a váltónk sajnos elvesztette a csatát.

– Nekem úgy tűnt nem sikerült igazán a közvetítése az eseményeknek, bár ennyi váltó és kategória esetén ez elég nehéz feladat, plusz a technika is bizonytalankodott néha, meg a rajtszámok is egy kicsit kicsire sikerültek.

– A befutó talán látványosabb lett volna, ha egy kicsit beljebb kerül elhelyezésre a réten, hogy nagyjából szintbe futhassanak be a versenyzők. Így mondjuk tovább láthattuk a befutókat).

– Jó lett volna, ha a célnál mind a két oldalról lehet szurkolni, nem tudom mi volt a lezárt terület célja, talán a tulajdonos nem engedte meg, hogy azt is használjuk?

– Sokan örültek a díjazásnál a tárgyjutalmaknak!
Mégegyszer köszönet a rendezőknek!

Színes KOB-VOB fotók

KALANDVERSENYEK, ÉS HATÁSUK A TÁJFUTÁSRA

A fenti címmel jelent meg egy terjedelmes cikk az Orienteering Today tavalyi utolsó számában. Bár a kalandverseny – angolul: adventure racing – fogalma pontosan nem definiált, általában 3-5 napos nonstop versenyeket értenek alatta, amelyeken csapatban, többféle szabadtéri sportot váltogatva kell teljesíteni egy több száz kilométeres pályát. A cikkben felbuzdulva egyből meg is kerestem a neten az időben és térben legközelebbi versenyt, így a Tipo kupa alatt pár hasonlóan elvetemült tájfutóval Lengyelországban próbáltuk ki ezt az örültséget.

Az első kalandversenyt 1989-ben rendezte „Raid” névre keresztelve a francia Gerard Fusil, aki újságíróként olyan teljesítményorientált sportversenyekről tudósított, mint a Párizs-Dakar ralli. A versenyre Új-Zélandon került sor, de azóta minden évben máshol rendezik meg a Raid-et. Amerikai csapat először 1993-ban Madagaszkáron teljesítette a Raid-et, egy Mark Burnett nevű producer vezetésével. Az élménytől inspirálva Burnett 1995-ben Utahban megrendezte az első USA-beli versenyt, természetesen folyamatos médiaközvetítés mellett. Azóta a kalandversenyek tipikus példái lettek a modern, elüzletiesedett sportnak. A versenyeket erre szakosodott cégek rendezik, egyesületek és nemzeti szövetségek nincsenek. Az általában 4 fős csapatok bármilyen nemzetiségű versenyzőből állhatnak, és az összetételük is változhat versenyről-versenyre, csak annyi a megkötés, hogy legalább egy nőt is maguk között kell tudniuk. A versenyeket most már olyan nagy sportcsatornák is rendszeresen közvetítik, mint a Eurosport, így általában pénzdíjasak, a csapatok pedig a főszponzorokról vannak elnevezve. Az amerikai Primal Quest nevű verseny idei kiadásán pl. 250 ezer dollár összértékű pénzdíjat osztottak szét a dobogósok között.

Én egy Zakopane központtal rendezett versenyt néztem ki, amelyen 2

fős amatőr csapatok is indulhattak. 3 csapatot indítottunk: én Szántó Gerivel (MSE) mentem együtt, Harkányi Árpí Fekete Andrissal alkotott egy csapatot, és egy vegyes csapatunk is volt Orsi (a húgom) ill. Ludvig Peti összetételben. A kiírás szerint a verseny első száma 4 km orienteering volt Zakopane fő parkjából rajtoltva, érdeklődéssel vártuk, hogy ez mit fog jelenteni. Végül is valódi tájfutás volt: 10 ezres térképpel a városban, pontbegyűjtő jelleggel. Ezután 29 km „highmountain trekking” következett a Tátrában. A trekking elmaradhatatlan száma minden kalandversenynek: általában 40-60 kilométeres gyaloglást jelent, 40-50 ezres térképpel, és 7-10 kilométerenként lévő ellenőrzőpontokkal, amik között viszont az

útvonalat a tájfutáshoz hasonlóan szabadon lehet megválasztani. A jobb csapatok természetesen nem kényelmes tempóban túráznak, hanem igyekeznek végig futni. A magashegyi változat ettől annyiban tért el, hogy az útvonal kötött volt, hiszen 2000 m fölött a Tátrában már nem lehet akármerre mászkálni. Jelen esetben azonban az útvonal-követés is komoly feladatot jelentett, hiszen már 1300 m-től fél-egy méteres hóban nyomhattuk, 1600 m fölött pedig belevesztünk egy szélviharral kísért esőfelhőbe. A harmadik szám 80 km mountainbike volt, szintén tájbringa-kivitelben, 6 ponttal. Ezután 20 km síkvízi kajakozás következett egy tavon (itt is part menti ellenőrzőpontokkal), majd újabb 42 km trekking és 50 km bringa volt a két záró szám. Mindeközben különböző extra feladatok is el voltak szórva az egyes ellenőrzőpontokon, pl. sziklamászás, vagy kötélén való átmászás folyók felett, de a profik bányafeltárást is kaptak feladatul.

Amatőrségünkre több helyen is látványosan fény derült. Azt még a verseny előtti hetekben megállapítottuk, hogy pihenésre két zóna lesz kialakítva, az egyik a Zakopaneban a

Orsi átkel a Dunajec fölött

Kalandversenyzés egész oldalas térkép

A biciklis szakasz egy átmenete. Melyik tekerhetetlenebb? Végig a gerincen vagy 600 m szintet felvéve a patak völgyben, mindezt sötétben? A légvonalban 11 km-es szakasz 3,5 óránkba került...

versenyközpontnak helyet adó kempingben, a másik pedig a kajakozásnak otthont adó tónál (a kettő közti távot a kerékpáros szakaszok során küzdöttük le). Azzal azonban már csak a helyszínen szembesültünk, hogy bizonyos holmiktól duplán kellett volna hoznunk, mert a távolabbi pihenőzónába szánt cuccokat a rajtig le kell adni ahhoz, hogy a rendezők átszállítsák. Így még az átküldendő kaját sem sikerült optimalizálnunk, pedig a megfelelő táplálkozás egy ilyen verseny teljesítéséhez elég alapvető... A másik bémázásunk a kajakozás során volt szó szerint fájdalmas, amikor a száraz cuccaink kímélése céljából, és megőrülve a véletlenül előbukkanó napnak, egy szál pólóban vágtunk neki a távnak – majd álltunk görcsbe, amikor kicsit később a feltámadt szél egy órán keresztül hordta ránk a vizet, amíg egy 6-7 km-es átmenetet próbáltunk abszolválni ellen-szélben.

Ezt leszámítva a versenyt egyikünknek sem volt gond teljesíteni. Ez azonban annak volt köszönhető, hogy az amatőrökre is a profiknak megszabott 80 órás versenyidő volt érvényes, az összesen 220 km azonban „csak” kb. 40 órát igényelt, így viszonylag sokat lehetett pihenni, aludni. A profik azonban, akiknek 100 km-rel hosszabb volt a pálya (nemcsak az egyes szakaszok voltak hosszabbak, hanem egy görkorsolyás etap is be volt ékelve nekik a második trekking és MTB közé), gyakorlatilag nonstop versenyeztek, a dobogós csapatok a kb. 60 órás versenyidejükből mindössze 6 órát aludtak, és így tettek a jobb amatőr csapatok is. Mindezek alapján meg is állapítottam, hogy az ilyen kalandversenyek során nem is annyira az erőnléti állapot a döntő, hanem hogy ki bírja jobban a pihenés hiányát. A tavalyi világbajnokság a maga 400 km-re 4,5 nap nonstop versenyzést igényelt a győztesektől is!

A lengyel versenyt egy krakkói térképkiadóval foglalkozó cég szervezte a helyi tájfutó és cserkészek bevonásával. A nevezési díj egy névadó szponzor ellenére – a verseny a sportfelszereléseket gyártó cégéről a The North Face Adventure Trophy nevet kapta – eléggé borsos, 58 euró volt fejenként, igaz a versenyanyagokon túl (mint pl. az egyes szakaszok pályáit egy A0-s lepedőn ábrázoló térkép) magában foglalt a verseny után egy ingyensörös bankettet, a verseny előtti és utáni napon sátrazást a kempingben, valamint némi melegeit is a pihenőzónákban. Mindazonáltal van egy olyan gyanúm, hogy ennek a versenyszervezésnek a jövedelmezősége a krakkói tájfutóklub számára össze sem vehető az általuk rendezett tájfutóversenyekével...

Elsőre talán meghökkentőnek tűnik, de a kalandversenyek és a hagyományos tájfutás mezőnye között komoly átfedés van. Ez annak köszönhető, hogy a kalandversenyeken, még ha eltérő dimenzióban is, de szintén döntő szerepet játszik a tájékozódás. Ezért minden komolyabb csapatnak van egy profi navigátora, aki általában a tájfutó világból érkezik. A tavalyi világbajnokságon harmadik helyezett GoLite Timberland csapat két tagja pl. az új-zélandi tájfutó válogatottból került ki, és az ötödik helyezett csapatban is volt egy. A leghíresebb tájfutó kalandversenyző a cseh Eva Jurenikova, aki rendszeresen 10-15. hely között végez a tájfutó VB-ken, ill. svéd klubjával, a Domnarvets GoIF-fel már többször is megnyerte a Tio-Milát.

A kalandversenyek az IOF érdeklődését is felkeltették. Az OT-cikk szerzője el is játszott a gondolattal, hogy ha az IOF a 90-es évek elején jól ismeri fel a nemzetközi tendenciát, és az egyre rövidebb távok helyett épp az egyre hosszabb versenyformákban látta volna a média-érdeklődés felkeltésének lehetőségét, akkor ma gyökeresen más lehetne

Árpi az egyik szakasz után

nemzetközi szövetségünk szponzori helyzete. Ezen már kár morfondírozni, de a csak navigációs futásra korlátozódó rövidebb kalandversenyeket az IOF ma is szemmel tartja. Barbro Rönning, az IOF főtitkára legalábbis az alábbiakat nyilatkozta az OT-nek: „A maratoni tájfutást sok IOF-tagországban úzik eltérő szabályok szerint, de ezidőtájt a tagságunk nem igényli ennek harmonizációját és nemzetköziesítését. Ennek ellenére, az IOF-ben folyamatosan nyomom követjük az eseményeket, hogy amint ilyen szándék megfogalmazódik, a megfelelő lépésekkel a kezdeményezés élére álljunk.”

Magyarországon a kalandversenyek nem igazán vertek még gyökeret, ami nyilván visszavezethető a szegényes természeti adottságainkra is, hiszen itthon nemigen lehet mondjuk raftingolásra alkalmas folyót találni, vagy tengerparti strandfutást rendezni, de még a szinte minden kalandversenyben megtalálható sziklamászás lehetősége is korlátozott. Egyetlen versenysorozatot találtam eddig, amelyen a Tiszabecs-Szentgotthárd távot négy hétvégre osztva, kb. 250 km-es darabokban kell megtenni. Ez a nemzetközi kalandversenyektől azonban több ponton is eltér, pl. a számok között leválasztás is szerepel, ill. a versenyzőknek maguknak kell a felszerelésüket szállítani: egyszerre csak hárman csinálják a versenyt, a negyedik a depóautót vezeti. **Skuló Marci**

Tisztelt Szerkesztőség!

Őszintén gratulálok, hogy a folyamatosan fejlődő és szépülő TÁJOLÓ egy újabb mérföldkövet hagyott maga után! Sokszor hittük, hogy ha nagyon akarunk fel tudunk zárkózni a skandinávokhoz és más szerencsésebb tájfutó nemzetekhez, legalább szövegben. De eddig valahogy sose sikerült. Tudtuk, hogy csak mikroszkopikus a különbség abban, ahogy ők és ahogy mi csináljuk, illetve írjuk, mégis mennyire más az eredmény. Éreztük, hogy nagyon kevés hiányzik ehhez, de most végre sikerült!

Az újság legutóbbi számában négy olyan karaktert fedeztünk fel, amilyent eddig még is soha. Nemzetközi elismerés is érdemelne, a másutt hétköznapi, de nálunk nem használatos betűk megjelentetése: olyanoké, amelyek nem szerepelnek a magyar ábécében.

A világbajnokságok története sorozatban megjelent, magyar szíveket megbizsergető cikkben Mosa mellett örömmel fedeztük fel a férfi világbajnok nevét. Minden idők egyik legnagyobb tájfutójának tartott norvég Áge Hadler, akinek '72-es VB futó teljesítményét az akkor világhíres angol Dave Bedford-éhoz hasonlították (tájékozódási tudását nem volt kihez hasonlítani), utolsó világbajnoki aranyérme után 34 évvel feltehetette a koronát, illetve az annak beillő kis karikát nevének kezdőbetűjére. Az „Å” betű eddig is közsímsert volt mindannyiunk számára, amelyet Anders Jonas Ångström svéd fizikus munkássága nyomán a 10^{-10} m nagyságú spektroszkópiai mértékegység jelölésére gyakran használunk, csak leírni

valahogy nem igen sikerült. De ez még nem minden!

Az otepää-i Európa Bajnokság eredményei között Carsten Jørgensen dán versenyző neve az „ø” -nek ejthető „ö” betűvel lett leírva pontosan úgy, ahogy ezt ő maga is tenné, mert papájától így örökölte, vagy mert eddigi élete folyamán már így szokta meg.

Hasonló kitüntetésben részesült Hana Bajtošová, Michal Fraňo, Juraj Šmelik és Soňa Kavecká a tájkerékpár OB helyezettei között. Nagy dolog, hogy ez a kicsiny, ˇ alakú, pongyolán csak „hacsek” -nek nevezett ékezet felkerült az öt megillető helyre. Mi magyarok is jól tudjuk mit jelenthet szavainkon egy ékezet megléte vagy hiánya. Tájfutóként elég lenne csak a Vértes lábánál meghúzódó település Szár község nevének írására gondolnunk.

A tájfutás hazai reprezentánsainak nevét is tudnunk kell(ene) helyesen leírni. A TÁJOLÓ legutóbbi számában több oldalról is megismert Hegedűs András és családja rövid ékezettel írja nevét, míg a szövetségi kapitány Hegedűs Zoltán hosszúval. Hajdu István exelnökünk, akárcsak Hajdu Kálmán az MFTSZ hosszú éveken át aktív vezetőségi tagja, élversenyző fia és szárnyukat bontogató unokái szintén rövidkek. A válogatottként megismert DVTK-s Kalo Annamária és Edina neve is érdekes módon ékezet nélkül a helyes. Az ETC-s versenyzők között futó Kaló Attila pedig hosszúval. Sokáig lehetne folytatni a sort egészen a 19-szeres magyar bajnok Schönviszky György és bátyjának a „csak” 6-szoros bajnok Schönviszky László nevének ékezetben eltérő írásáig.

A fentiek után érdekes volt bogarászni a KOB résztvevők

neveinek írását. Még a győztesek között is lehetett pontatlanul írt neveket olvasni: Macinska Jana, Jana Krsijakova, illetve Krajcik Michal. A külföldiek család- és keresztnév írásának sorrendjében lévő dilemma érződik az egyazon klub által nevezett két Jana nevének eltérő írásában. A névsorrenddel egyikük meg lehet elégedve, de a hiányzó ékezetekkel aligha. A női junior győztes Macinská mint minden szlovák nő nevének végén megérdemel egy hosszú ékezetet. A szöke göndör fürtös ifi győztes Kršiaková írásban el van „j” betű nélkül is. Nálunk juniorban, otthon felnőttben lett középtávú bajnok Michal Krajčík, az ő nevét is érdemes megtanulni. Lehet, hogy könnyebb egy külföldi versenyzőt leigazolni, mint a nevét helyesen leírni?

Netán ők kérték, hogy a magyar bajnokságon némileg torzított néven szerepelhessenek?

Nem valószínű.

Bozán György

Kedvezményes előfizetési akció!

Az év hátralevő részében kedvezményes áron lehet a TÁJOLÓ 2006. évi számaira előfizetni.

Az előfizetési díj: 1000 Ft, ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent idei számokat, valamint az ezután megjelenő számokat is. Előfizetésre a Budapesti Tájfutók Szövetségének hivatalos helyiségében és a nagyobb versenyeken (Hungária, OB-k stb.) van lehetőség.

HONVÉD KUPA

Az időjárás nem igazán kedvezett a kétnapos Honvéd Kupa országos rangsoroló verseny rendezőinek és résztvevőinek, Herendtől északra, a volt orosz bázis területén berendezett versenyközpontban.

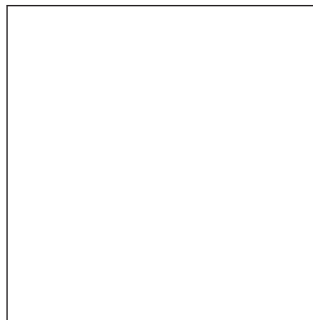
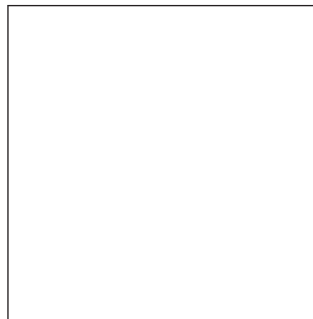
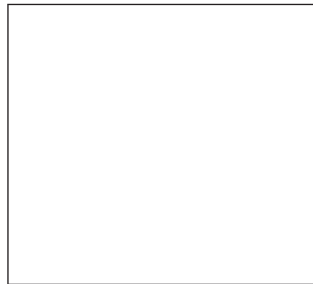
A rendező gárda már pénteken délben megrakodott teherautókkal kitelepült a cél területére. Zuhogó esőben került kiépítésre a rajt és a célterület, valamint az első napi pályák pontjainak a felvezetése. A honvédos tájfutók, akik egyben az Országos tájfutó diákolimpia pontjait is felvezették, nyakig elázva érkeztek vissza az erdőből.

Ez az időjárás sajnos végigkíserte a hétvégi rendezvényt, mert a vasárnapi eredményhirdetés előtt 15 perccel újból elkezdett zuhogni. A dobogókat és az igen értékes díjakat sikerült bemenekíteni az őstölgyes alá, s így szinte esőcseppek nélkül le lehetett celebrálni az eredményhirdetést.

A nevezők létszáma többéves rekordot döntött meg az első napi 570 fő nevezővel, akik többsége,

hozta magával az utánpótlást. Így a gyermekversenyen sem volt meglepő, amikor az 50-60 gyermek helyett, 117 fős gyermekhad indult el az első napon. A rendezők hamar átcsoportosították a másnapra szánt dobozos üdítőket és díjakat, s így a kicsik a dimbes-dombos táv sikeres teljesítése után megérdemelten fogyasztották a hűsítőt.

Mivel egyre több szponzor támogatja a gyermekversenyt, így sikerült mindkét nap eredményhirdetnünk, de jutott még díj a felnőtt versenyen induló fiúknak és lányoknak is, sőt az eredményhirdetés végén nagyon sok tombola talált gazdára a csöppségek között. A fődíjat, egy iskolatáskát, már csak az anyuka tudta átvenni, mer a kicsinek sürgős elfoglaltsága akadt: elaludt.

Ezt követte a felnőtt verseny kétnapos összesített eredményhirdetése, ahol szép számmal találhattunk Veszprém megyei tájfutókat, köztük is a legjobbak: Sebők Petra (VHS), Szigetfy Ildikó (HER), Csöngői Dávid (VTC), Gombkötő Zsuzsanna (VTC), Ládi János (BTK), id. Vass Tibor (VHS).

A verseny legnagyobb ünnepeltje Balla Sándor volt, aki az aranyérem mellé születésnapjára különdíjat is átvehetett, mert aznap töltötte be a 81. évét.

Mindenképpen köszönet érdemel a versenyterület tulajdonosa, aki önzetlenül biztosította a helyszínt, felújította a vizesblokkokat, kullancsfertőtlenítette a teljes területet és nagy mennyiségű fát szállított az esti tábortűzhöz, ami még reggel is égett.

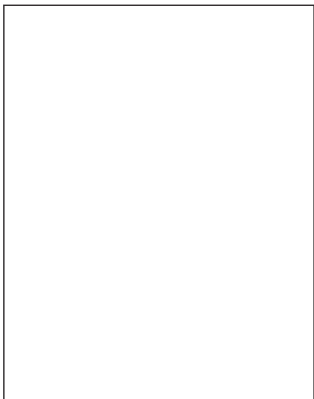
A versenyzők gratulációi jólestek a rendezőknek, mert egy teljesen új terepen rendezett verseny mindig nagy kockázattal jár.

Magasra tettük a léceket, de sikeresen átjutottunk rajta, mondta el zárószóként Kaptur József nyá. Repülőalezredes, a Veszprémi Honvéd Tájfutószakosztályának vezetője.

Crosswear hirdetés

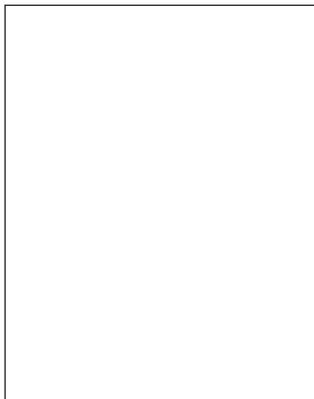
LITÉREN A HŐSÉGGEL IS MEG KELLETT KÜZDENI

Siket OB férfi dobogósa

Általában azon siránkoznak a tájfutók (közte én is), hogy egy-egy hétvégére nem találnak maguknak megfelelő versenyzési lehetőséget. Ennek ellenére állítom, hogy a környező nemzeteket tekintve – beleszámítva a szerdai fővárosi küzdelmeket – nincs még egy olyan ország, ahol ennyi tájfutó versenyzési alkalom lenne, mint hazánkban.

Jómagam a senior vb-ről hazafelé tartva ugrottam be a Litér kupára. A rendezőség ugyanaz, mint tavaly, a szabályzatokat szigorúan megkövetelő Váryné Horváth Erzsébet vezetésével. Az első nap koradélutánján a trópusi hőségben néhány pesti versenyző autópályás bedugulása miatt félórát csúsztatni kellett a rajtot. Hál Istennek a helyi „Piri” vendéglátó egység ideiglenes kitelepülése során, mint később kiderült, nemcsak most, hanem este is kiváló étkezési lehetőséget nyújtott a távoli versenyzők számára és Papp

Siket OB női dobogósa

Lacó hűsítő jégkrémjei megoldották gondjainkat.

Aztán eljött a rajt ideje, ahol mindenki megtapasztalhatta, hogy ezúttal nem ideális tájfutó terepen és térképén kell futnia. Többektől már tavaly is (most ők tényleg betartották a szavukat és távol maradtak a rendezvénytől) hallottam, hogy helyenként nagyon csúnya ez a terep, itt nem lehet tájfutni, de mi idén is egy futam erejéig itt kaptunk versenyzési lehetőséget. Valóban csúnya egy terep, de akkor is, most is azt mondom, ilyen leégett, részint fenyves, bozótos, szedres, területen is lehet tájfutó versenyt rendezni.

Érdekes, de eddig így morogni, az egyébként nyugodtságáról ismert Horváth Imrét (BAL) sem hallottam még. Neki szintén a terepfedettséggel volt problémája. Egyébként minden volt, ami kell egy rangsoroló versenyhez, csak az árnyék, az nagyon hiányzott.

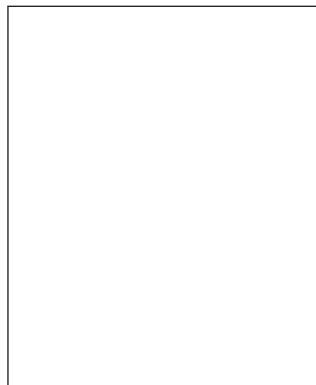
A távoli versenyzők számára szálláslehetőséget idén is a helyi iskola udvara és tornacsarnoka adott. Most szerencsénk volt a terna-teremben megszállóknak, mert Szeredai Laci bácsi elfoglaltsága

miatt csak a verseny másnapján jelent meg. Tavaly például úgy tudta, hogy csak ő, illetve tanítványai birtokolják majd a terna-termi szállást, így a kulcsot zsebre vágva, tanítványaival több órára eltűnt a környékről. Míg ők szépen megvacsoráztak, addig a többség kinkeservek közepette piszkosan, étlen, szomjan várakozott a torna-csarnok kulcsára.

Az estét és az éjszakát, most is jól kifogtuk, mert a foci pályán lévő buli és a későbbi tűzijáték még sokáig ébren tartott bennünket. A terebben pedig a tavalyi Kozma Lacis horkolatát követően most egy kolozsvári senior tájfutó ismételte meg falrengető ütemes éjszakai levegővételt, kivéve ezzel minden pihenni vágyó szeméből az éjszakai álmot.

Reggel a második napi versenyközpontba – sportpálya – való kiutazást követően a versenyzők ismét egy árnyéktól mentes parkolási lehetőséget kaptak, majd irány a tízórás rajt, mely a szintén nyílt területen lévő célon keresztül volt elérhető.

Én az F50 kategória elején minimum 30 fokos hőségben indultam

A sokak által bírált első napi terep egy részlete

neki a túlnyomórészt nyílt területen vezetett középtávú pályáknak. Már a rajtkordonban pánikhangulat lett úrrá rajtam, amikor Gidó közölte, a pontmegnevezés a térképen van, pótzimból nincs. Mint később kiderült a térképhajtogatás miatt ugyan ez elvett egy kis időt a versenyzési időből, de a térképre ragasztott szimból jobban olvasható volt, mint az előző napi térképre nyomott biborszínű pontmegnevezés.

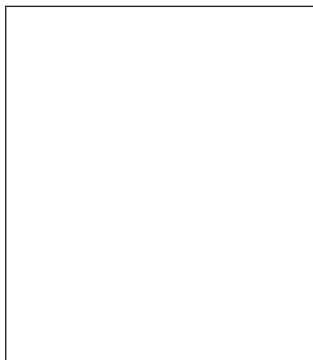
Tudomásom szerint Litér nagyon közel van Veszprémhez, és talán voltak a versenyen olyan indulók is, akik részt vettek a közelmúltbeli KOB és váltó OB felvezetésében. Kérem őket, hasonlítsák össze az általuk terepre kihelyezett bójákat, az itt, a Litér kupán használtakal. Ég és föld köztük a különbség a Litér kupa javára. Egyébként a jövőben a rangsoroló versenyek irányelvei közé be kellene iktatni, hogy öt évnél régebbi helyesbítésű térképen ne lehessen országos rangsoroló versenyt rendezni.

Mint megtudtam, a versenyre az eredeti vezérsi határidőig csupán hetven fő jelezte indulási szándékát, de amikor kérték a SportIdent mellőzését és a lyukasztós módszer bevezetése mellett döntöttek, akkor ezzel egy időben a nevezési díjat is lecsökkentették, így újabb 70 fő nevezése érkezett a rendezőkhöz. A lyukasztós ellenőrzési módszer ellenére a kétnapos verseny legalább regionális rangsoroló jelleget kapott, tehát akít érdekelt, akár rangsorpontot is futhatott. A rendezők ugyan felhívták a versenyzők figyelmét a térkép és a terep közti változásokra, de ezt szinte lehetetlen volt fejben tartani. Első napi futásom során nem várt időt vett el tőlem az azonos gerincoldalban elhelyezett 60 és 84-es jelű pontok fellelése, majd a cél közeli, kissé bedugott 102-es sziklalfal lába pont megkeresése. A második napon meghátráltatott az

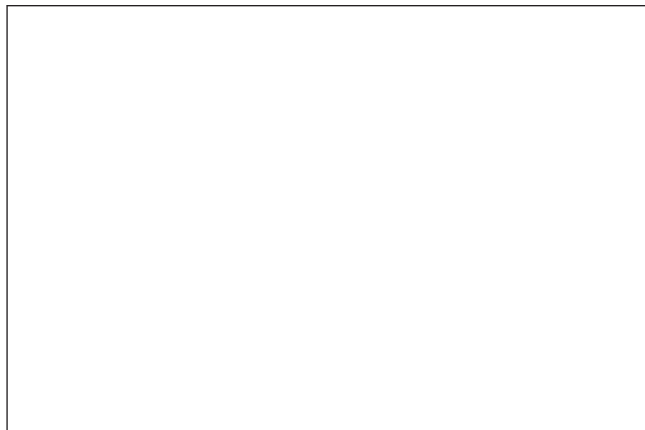
57 kódjelű pontnál a metsződéskörnyéki térképi ábrázolás, de úgy érzem kicsit bizonytalan helyen volt a 61-es kő elnevezésű pont is. A térkép ma már nem tükrözte a valóságot, a kis rét mellé jelölt 64-es kőgát(?) esetében sem.

Én még a szenior vb lázában égtem, így nekem ugyan nem, de ellenfeleimnek és más kategóriák versenyzőinek már komoly gondot jelentett a fent említett ellenőrzőpontok gyors megtalálása.

A kétnapos kupaversennyel együtt bonyolították le a siketek közép- és

A rekkenő hőségben a 70 éveseknél győztes Dudás István mögé Kozma Laci is felkapaszkodott a dobogóra

Erdményhirdetés: közepén a település polgármestere és a képviselő testület bizottság vezetője. A kép jobb szélén Váryné Horváth Erzsébet versenynőlk.

normáltávú országos egyéni bajnokságát is.

Kora délután a sportpályán tartott díjátadási ceremónián ott volt a település polgármestere és az önkormányzat egyik képviselője, akik hasonlóan a tavalyi évhez, komoly tiszteletdíjakat adtak át egyes kategóriákban a győzteseknek és helyezetteknek. Érdekes volt, hogy éppen nálunk az 50 éveseknél futott csak egy kicsit kurtára a díjeső. A szokásos térképek, a remek emblémázott törülközők mellé most csupán egy aprócska, 6 cm-es kerámia tárgyacska jutott. Aztán az ettől idősebbek tiszteletdíjai, legalább is a férfiaknál, igencsak megterebélyesedtek, és olyan 30-40 cm nagyságúra növekedtek. Ez még így is jobb volt, mint az, amikor a rendező szerv ingyen, vagy 200 Ft-os diszkontáron beszerzett palackozott borokkal díjazza a szenior versenyzők teljesítményét.

Annak ellenére, hogy ez a kétnapos kánikulai verseny a rajtához állók csekély száma miatt idén nem hozta vissza még az alapvető versenyrendezés költségeit sem, bízom abban, hogy Litér kupa jövőre is lesz.

Popay

VERSENYNAPTÁR

Július

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Szeptember

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-I/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Verenyntávok: ht., nt., kt., rt., sp. (hosszútávú, normáltávú, középtávú, rövidített távú, sprint)

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (augusztus 20-ig)

Internet info: <http://mtfsz.hu> (események) és www.btfshu.hu (versenyek) Tájékerékpáros naptár: a <http://www.unitis.hu/mtbo/> internet-címen

07. 29. (szo) Futárok Kupa /rR/ SI, R: FSC I: www.jvs.hu Nh.: 07. 23. C: petrog@vnet.hu vagy Petrő Géza 5123 Jászárokszállás Fáskert u. 26. Terep: Mátraháza térsége, térkép: Vörösmarty turistaház. „0”-idő: 11.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21B 35 45 F: 21Br 50 NyK. Nd: 600Ft/fő (FN 10-14: 300Ft). Megj.: Az 21B győztese különdíjat kap!
07. 30. (v) Gyöngyös Kupa /rR/ SI, R: GYO Nh.: 07. 23. C: gytk@freemail.hu vagy Dr. Mohácsy Tamás 3200 Gyöngyös Vahot Imre u. 5/2. VK: Várbükki erdőszház. „0”-idő: 11.00. K: FN: 10D 12B 14B 16B 18B 21B 35B, Nyílt. Nd: 600Ft/fő (FN 10: 200, FN 12-14: 400Ft). Szállás egyénileg foglalható a várbükki erdőszházban (tel: 06-20-9658037). A 21B és 35B kategóriák győztesei különdíjat kapnak!

VERSENYNAPTÁR (augusztus 23 – szeptember 27)

08. 23. (sze) Kőbánya rövidtávú bajnoksága (3SZ/20.) /rR, rt./ SI R: KTK H: Népliget. T: 14.30-tól az Építők pálya előtt. „0”-idő: 15.30. K: FN: 12 14 16 18 21 35 45 55 65. Nd: 450Ft/fő Megj.: a VK megközelíthető a 99-es busszal az FTC edzőpályáig.
08. 25. (p) Budapest rövidtávú bajnoksága /rR, rt./ R: HAV A verseny október 4-én, (szerda) kerül megrendezésre.
08. 26-27. (szo-v) **Eötvös Kupa** /oR, 1. nap: nt., 2. nap: rt. és váltó/ SI, R: BEA Nh: 08. 14. C: eotvos2006@freemail.hu vagy az MTF Sz online nevezési rendszerével. Nd: egyéni 1. futam: 1200Ft, 2. futam: 800Ft (14 alatt és 60 fölött 800, ill. 600Ft), nyílt: (helyszínen is) 500Ft/fő/futam, váltó: 2000Ft/váltó. Nh. utáni nevezés esetén 200Ft/fő pótdíj. Program: 26-án a Hosszú-hegyen 12.00-tól egyéni 1. futam, 27-én a Gellért-hegyen 10.00-tól egyéni 2. futam, 12.00-tól váltó. K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 21ABBr 35 40 45 F: 50 55, 60, Nyílt, Gy. Szállás az ELTE Budaörsi úti kollégiumában 600Ft/fő, csak szombat éjszakára kérhető. Váltó kategóriák (mind 3x1 fős): Ifi (összeletkor legfeljebb 45 év), Felnőtt, Szeior (összeletkor legalább 135 év).
08. 26. (szo) **Éjszakai OB F55 újrarendezés** /oR/ SI, R: PSE Nh: 08. 20. Helyszín: Hosszú-hegy, Szurdok parkoló (az Eötvös verseny célja). „0” idő: 20 óra K: F55, NY1(7 km), NY2(5 km), NY3(3 km) Cím: Riczel Zsuzsanna, 2145 (Kerepes, Wéber Ede park 50. Tel: 06-28-481-686, 06-20-949-43-78 e-mail: rjjo@fibermail.hu Nd: 500 Ft/fő (csak a NY kategóriákban). Szállás az Eötvös rendezőtől kérhető.
08. 30. (sze) Lindenberg Éjszakai Supersprint (3SZ/29) /-I/ SI R: TTE. Nh.: 08. 27. C: tipotke@dpg.hu. T: 18:30-19:30 között a VK-ban (Hűvösvölgyi Stop-Shop mélyparkolótól 50 m-re a villamos alagút felett. Megközelíthető a Moszkva térről az 56-os busszal és villamossal). „0” idő: 20.00. K: Rövid (10 ep.), Közepes (20 ep.) és Hosszú (30 ep.). Nd.: 400 Ft, (Hsz.-en: 500Ft), Diákoknak és munkanélkülieknek 300(400)Ft.
09. 02-03. (szo-v) **Dobó ev. és Békli Kupa** /oR, kt./ SI R: ETC Nh. 08. C: etc2001@freemail.hu vagy ETC 3300 Eger, Klapka Gy. út 1, fax: (36)-515-358. Nd.: 2500Ft/fő/2nap (FN-14: 1500Ft), Nh. után és a hsz-en 50% pótdíj az üres helyekre, nyílt (helyszínen is): 700Ft/nap. H: Belpátfalva térsége. „0” idők: 14.00(szo), ill. 9.00(v). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35 40 45 50 55 60 65 F: 70 +Ny-K, Ny-T, Gy. Szállás (Belpátfalva tornateremben s.f. 600Ft/fő/éj) kérhető. A célterület Belpátfalváról gépkocsival közelíthető meg (6 km). I: www.etc.hu, e: agnes.simon@boschrexroth.hu.
09. 02-03. (szo-v) **Szentendre Kupa** – Ausztria /oR/ SI R: HSE és HSV Wiener Neustadt H: Ausztria, St. Corona, Orthof. Nh. 08. 21(feladás) vagy 08. 23(e-mail, fax, sms). C: szentendrekupa-a@unitis.hu vagy Jenővári Gabriella 2000 Szentendre, Levél köz 5, fax: (26)-314-764, sms: 30-3047711. Nd.: 16 EUR/2nap (FN-18: 10 EUR), csak egy napra 8(5) EUR. Nh. után 1EUR/nap, hsz-en 2 EUR/nap pótdíj, nyílt: (hsz-en is): 5 EUR/nap. Terep: 1000-1450 m magasságban alpesi terep. „0” idők: 14.00(szo, kt.), ill. 10.00(v, nt.).

K: FN: 10CD 12D 10-12DK, 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55 60 F: 35Br 65 70 75 80 +Nyílt, Gy. Szállás a célnál saját sátorral, ill. 10 km-re tornateremben sf. 2 EUR/éj/fő. I: etibor@mapper.axelero.net ill. a verseny honlapján: <http://www.o-foryou.com> (nevezés is lehetséges!).

09. 03. (v) Kecskemét Kupa /rR, kt./ R: Bács-Kiskun m. TFSZ. Nh. 08. 21. C: kalocsa@freemail.hu vagy Dénes Zoltán 6300 Kalocsa Csalogány u. 8, tel: 06-20-5149667. Nd.: 800Ft (FN-14: 400Ft. H: Kecskemét, Széktó Szabadidő Központ Tó Hotel feléli bejárat. T: 9-10 óra közt a cél területén. „0” idő: 11.00. K: FN: 10C 12B 14B 16B 18B 21B 40 50 60 +NyK, Gy. Megj.: A versenyt követően a rajtszám ingyenes belépő a Kecskeméti Élmenyfürdő és Csúszdaparkba.
09. 06. (sze) Libegő Downhill Race (3SZ/30.) /-/ SI R: KOS, Hsz. Nd.: 600 Ft. (SI-bérlés: 50Ft) T: 15.30 és 17.00 között a VK-ban (Libegő völgy-állomásánál). „0”-idő: 16.00. Rajt a hegyi állomásnál 18 óráig. (Rajtba utaztatással; a Libegőn gyerekek csak felnőtt kíséreléssel!) 25-30 perces pályák, csak gyakorlottabbaknak! Mindegyik pálya végszakasza downhill-verseny: 1500 méteren 300 m szintessel 5-6 ellenőrzőpontos pályarész. B-pályák: N55, F65: 2000/40 (6 e.p.), N40, F50: 2600/100 (9 e.p.), N21, F21,35: 4000/200 (12 e.p.). C-pálya: FN16, 21: 3000/90 (útvonalválasztós, 4 e.p.)
09. 09. (szo) **NYÍLT RÖVIDTÁVÚ ORSZÁGOS BAJNOKSÁG** /koR./ SI, R: HTC Nh: 08. 06(bérlés!). C: rob2006@citromail.hu vagy Csorja Ida 6800 Hódmezővásárhely, Rudnay Gyula u. 39. vagy a <http://www.rob2006.hu> internetes lapon. Nd: 2000Ft, egyfordulós: 1500Ft. Terep: Hódmezővásárhely, Kertváros-Népkert. VK: Hódmezővásárhely, Városi Strand. „0”-idők: 9.00(selejtező), 15.00(döntő). K: FN: 14 16 18 20 21 35 40 45 50 F: 55 60 +csak döntős kategóriák: N 55 60 65, F: 65 70 75 80. Szállás (kollégiumban 1600Ft/fő/éj, ill. tornateremben sf.: 600Ft/fő/éj) kérhető.
09. 10. (v) **Vásárhely Kupa** /oR, sp./ SI R: HTC Nh. 08. 27. C: rob2006@citromail.hu vagy Csorja Ida 6800 Hódmezővásárhely, Rudnay Gyula u. 39. Nd.: 1200Ft (FN-16: 600Ft), Nh. után 50% pótdíj. H: Orosháza-Gyopárosfürdő. T: 9 órától a VK-ban (Strand). „0” idő: 10.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21ABC 35A 40 45 50 55 60 65 F: 70 75 +Nyílt. További info. <http://www.kronos.hu/tajfutas/vasarhelykupa>.
09. 12. (k) Kőbányai ált. iskolás verseny 6. forduló /-/ R: KTSz Hsz. H: Népliget, Építők pálya előtt, 14 óra, K: FN 10 12 14.
09. 13. (sze) Lindenberg Kázmilla Szupersprint Games (3SZ/31) /-/ SI R: BEA Hsz. H: Hűvösvölgyi Nagyrét. „0”-idő: 15.00, rajt folyamatosan, utolsó rajt 18.00. Nd.: 400 Ft, nyugdíjasoknak és munkanélkülieknek, valamint 14 évig 200Ft. Pályák: szupersprint kb. 4, 2 és 1 km (40, 20 ill. 10 ponttal).
09. 16-17. (szo-v) **Kalocsa Kupa** /oR, nt./ SI R: KAL I: (78)-463-937, 20-5149667. Nh. 09. 04. C: kalocsa@freemail.hu vagy Dénes Zoltán 6300 Kalocsa, Csalogány u. 8. Nd.: 3000Ft/fő/2nap (FN-14, FN60.: 1500Ft), Nh. után és a hsz-en 500Ft pótdíj, nyílt (helyszínen is): 1000Ft/nap. H: Kunfehértó térsége, VK: Kunfehértó, Sporttábor. „0”-idők: 12.00(szo), ill. 10.00(v). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21EBBrC 35A 40 45 50 55 60 65 F: 70 75 80 +Ny-K, Ny-T, Gy. Szállás (Kunfehértón): kempingben sátorban sf. 800Ft/fő/éj, 2-4 ágyas faházban 1400Ft/éj, sporttáborban (4-6 ágyas szobák) 1600Ft/éj. Szállítás csak előrendelés esetén Kunfehértó vasútállomás – VK útvonalon. Megj.: A 2006. évi OHEB dobogóinak nevezési díj nincs!
09. 20. (sze) Dunakanyar Kupa (3SZ/32, kt.) /rR/ SI R: KTK, Hsz. T: 14.30-tól a VK-ban (Szép-Juhászné, a régi vámház mögött), „0”-idő: 15.30. Nd.: 450 Ft, K: FN: 12 14 16 18 21 35 F: 45 55 65, Nyílt, Térkép: János-hegy.
09. 23-24. (szo-v) **Szentendre Kupa** /23-án kt. oR, 24-én nt. koR/ SI R: HSE Nh. 09. 11. C: szentendrekupa-h@unitis.hu vagy Jankó Tamás 2040 Budaörs, Aradi u. 15. fax (23)-505011. Nd.: 3000Ft/2nap (FN-14, N60-, F65.: 2000Ft). Csak 23-ára: 1500 (1000)Ft, csak 24-ére: 2000 (1500)Ft. Nh. után pótdíj 200Ft/nap, helyszínen pótdíj az üres helyekre 500Ft, nyílt (helyszínen is): 750Ft/nap. H: Szentendre belváros, ill. Szentendre-Pomáz-Lajosforrás környete. „0” idő: 14.00(szo), ill. 10.00(v). K: FN: 10CD 12D 10-12DK, 12C 14B 16B 18BC 20A 21BBBrC 35A 40 45 50 55 60 F: 35Br 65 70 75 80 +Ny-K, Gy. I: etibor@mapper.axelero.hu vagy <http://www.unitis.hu/szentendrekupa-h>.
09. 25. (h) Kőbányai ált. iskolás verseny 7. forduló /-/ R: KTSz Hsz. H: Népliget, Szánkózó domb, 14 óra, K: FN 10 12 14.
- 09.27. (sze) Kisvasút Kupa (3SZ/33.) /rR/ SI R: KOS Hsz. T: 15 órától a VK-ban (Hárshegy vasútállomás, elérhető az üzletközpont melletti parkolótól, vagy a Moszkva térről induló 56-os busz Nagykovácsi úti megálló-jától a sárga turistajelzéken), „0”-idő: 16.00. Nd.: 500 Ft, dugókabélet 50 Ft, (FN12C és a népszerűsítő Nyílt díjmentes!). K: FN: 12C 14B 16BC 18B 21BC 40 55 F: 45 50 60 65 70, Nyílt.

Aug 18-20: **Transilva Kupa**, Kolozsvár. Nh.: aug. 12. Info: www.transilva.gmi.ro

Aug 16-20: **Szlovák Nagydíj**, Rozsnyó térsége. Nh.: júl. 10. Info: www.t.uke.sk/obeh/gps

Színes térkép + fotó

EGY IGAZI REGIONÁLIS

Alig több mint félszáz versenyzőnek két új térkép! Elfogult ismertetés egy nagyszerű versenyről

Nagy napra virradtak a Kincsempusztá környéki szűnyogok: tájfutók lepték el az egyébként elhagyott erdőszéli tisztást, amely hajdan lőtér volt, manapság a rádióamatőrök birodalma. Itt rendezték meg a gyarmati tájfutók, vagyis pontosabban a Kovács család apraja-nagyja az egynapos tájfutó fesztivált, egy középtávú és egy sprintversenyt a fentebb említett versenyzők és szűnyogok nagy örömeire. A reggel még virgonc élőlények a hőség növekedésével lankadni kezdtek, a futókat legkésőbb az első csalánmező felélénkítette, a vészívők szerencsére pihenni tértek. A negatívumok ezzel véget is értek, a verseny mintaszerűen volt megszervezve és lebonyolítva, mindenki benyomtatott, főlázott térképet kapott. Hogy mást ne említsek, a kiírás és értesítő minden betűje pontos volt, ezt sok rangosabb versenynek sem sikerült idén elérnie. Délelőtt 10 ezresen, délután 5 ezresen futottunk, a térképről és a pályákról is csak jót szólhatok. Nagy kár, hogy ez a lelkiismeretes és szakmailag is felkészült, a fiatalokkal egyre erősebbé váló csapat olyan ritkán vállalkozik még nagyobb rendezésre (amit persze értek, a jó munkához sajnos nagyon sok idő kell), hogy ezeket a versenyeket nem nagy tömegek látogatják. Az eredményhirdetésen térképcsomagokat és igen szép, egyedi tervezésű okleveleket vehettek át a helyezettek, vagyis szinte mindenki.

Hogy a délutáni 55 versenyzőn kívül más is legalább lássa, a túlóldal felén a sprint térkép nagy része látható a B pályával együtt. Készítette K. Péter, „körítés” K. Gábor.

SZOBROS CSALOGATÓ AZ EÖTVÖSRE

Az idei Eötvös ismét újításokkal próbál a nagydemű kedvében járni: szombaton (éjjel is) a Hosszú-hegy klasszikus erdei terepe, míg vasárnap a Gellért-hegy lankái (és meredekei) várják a versenyzőket.

Hogy a verseny tulajdonképpen négy futamos lesz, az az éjszakai OB-n törölni kény-

szerült F55 kategória újrendezésének köszönhető. A szombati futamok a pilisszentkereszti Szurdok parkolójából kerülnek lebonyolításra, így a Hosszú-hegy ritkábban használt technikás északi részén, Janóék kitűnő térképén lesz a normáltáv és az éjszakai (utóbbi rendezője a Postás). Hogy az éjszakai versenyek kedvelői kihasználhassák a váratlan lehetőséget, nyílt kategóriák is megrendezésre kerülnek. (Az újrendezésen csak azok indulhatnak, akik elindultak a megemmisített futamon.)

A vasárnapi sprint és váltó az OB felkészülés jegyében zajlik, bár Vásárhelyen kicsit kevesebb szint várható, de a térkép készítői részben azonosak. A régi térképet teljesen felújítottuk és kibővítettük a Hegyalja útig és a Gellért térig, a terep nagyobb részén még soha nem volt tájfutó verseny. A két futam gyorsan követi egymást, így a pestiek késői ebédre otthon lehetnek és a vidékieknek (akiket ismét szeretettel várunk, 600.-Ft-os kollégiumi szállással) sem kell éjszakaiba nyúló utazással számolni.

Az egyéni verseny rajtja a Hegyalja út mellett lesz, itt van a gellért-hegyi víztároló és tetején egy érdekes szobor, a Kilátókő. A két neves művész, Lesenyei Márta szobrász, éremművész és Vadász György építész munkáját 1984-ben avatták fel a víztároló építése utáni tereprendezéskor, mint a képen is látható, kitűnő kilátás nyílik innen a Vára és a környékre, innen a kicsit furcsa név. A szobor, mint látható, Pest és Buda egymásra találásának szimbóluma.

A közelben egy még érdekesebb szoborcsoport található, a Filozófiai Kert. Az alkotó, Wagner Nándor szobrászművész 1922-ben született Nagyváradon, 1945 után Magyarországon alkotott, 1956-ban emigrált, később svéd majd japán állampolgár (is) lett. A nyolcvanas években intenzíven kezdett foglalkozni a világ szellemi irányzataival és megalkotta a Filozófiai Kertet, melyben az öt szellemi áramlat együttélését fogalmazza meg. Ezt a szoborcsoportot nem sokkal halála (1997) előtt, szeretett városának Budapestnek, ajándékozta, felavatására 2001. október 18-án került sor. (A másik két példány New York-ban és Japánban látható.) Érdekes élmény a fekete alakok között eltűnődni a világ dolgain.

Az említetteken kívül még több szobor és a Citadella érdekes épülete várja a kulturális élményekre szomjazókat, valamint több helyről bámulatos és változatos kilátás nyílik a városra.

Hegedűs Ábel

Borító IV